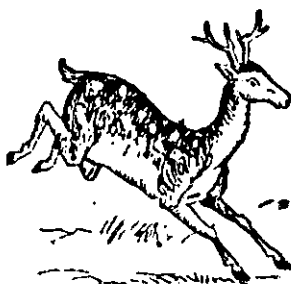

முருக கருணாகர வித்வரத்தினம்
M. R. S. வேல்சாரி கவிராயர் இயற்றிய
சகுந்தலா சரித்திரம்

P. L. அணைசலம்,
70, படவட்டம்மன் கோவில் தெரு,
சென்னை-12.

உ
வேலுமயிலுந்துணை.

பழநி கேசுத்திரம் முத்தமிழ் சக்ரவர்த்தி

ஸ்ரீமான்

மாம்பழக்கவிச்சிங்க நாவலரவர்கள் மரபினர்

முருக கருணாகர வித்வரத்தினம்

M. R. S.

வேல்சாமிக் கவிராயரவர்கள்

இயற்றிய

சகுந்தலாசரித்திரம்

மதுரை புக்ஷாப்

பி. நா. சி. பிரதர்ஸ் ஏஜண்டு

மு. கிருஷ்ண பிள்ளை

அவர்களால்

மதுரை

விவேகானந்தாபிரஸில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

காபிரைட்]

1930

[விலை 0-8-0

சகுந்தலா சரித்திரம்

விநாயகர் காப்புச் செய்யுள்.

கலித்துறை.

வேதங்கணிந்த ஓங்கார வட்டமிசை

வீற்றணந்தம்

பூதங்கள் நர்த்தனங் கொண்டாடுங் கெணராயன்

பொங்கல்வகை

சாதங்கரும் பெள்ளுண்டை செங்கனிமோ

தகங்கப்பிய

மாதங்க விகடநாதன் பொற்பாதத்தை

வாழ்த்துவமே.

இந்திரன் சபை வருகை

[ஸ்ரீராகம்-தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி

அமலதெய்வ

ஆராய்ந்துணர்

அநுபல்லவி

விமலதெய்வ

விகசிதசிவ

சரணம்

மணிமுடி ஐக்கம்

மகபதி கெம்பீர

அணிமாம்பழம்

அதிநூதன

ஆதரணை

மறைதோரணை

விடையேறி

வேதாந்த

சுபசுகித

மணகுண

வேல்ச்சாமிசொல்

இந்தரன்றன்

(அம)

(அம)

(அம)

இந்திரன் தர்பார்

லிருத்தம்

கல்யாணிஷ் காம்யசமஸ்தான சிர்சங்கநிதி பதுமநிதி முகில்தேனு
நல்யாணை வெண்மை யயிராவதத்தோன் நடனவிமரிசை வனிதைதான்
தொல்யாகரிஷியாடுட்டாயிரத்தார்சுரர்கள் திரிசதமுன்றுகோடிசங்கம்
சொல் யாபேர்களும் வாழ்த்துந்தராணிபாகன் சுகிர்தஜெய அமரேசன்
சோபித்தேனே

இந்திரன் வசனம்

ஸ்வாமி, குருமகாத்மாவே வந்தனம் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

பிரகஸ்பதி வசனம்

திரிலோகத்திற்கும், சிரேஷ்டமான் இந்தப் பொன்னுலகைப்
பரிபாலிக்கும் அமரேசபூபதே! இதோ ஆசீர்வதித்தோம், மங்கள்
முண்டாகட்டும்.

இந்திரன் வசனம்

ஸ்வாமி! எனக்கினுவே நற்பாக்யம் சந்தோஷம் நான் நமது
கேமகார்யங்களை விசாரணைபுரிவதற்கு விருப்புற்றிருக்கின்றேன்.

பிரகஸ்பதி வசனம்

இந்தரா! அங்கனமே அபிவிர்த்தியை அறிந்துணர்க?

இந்திரன் தர்பார் விசாரணை

சூரியனைக்கேட்டல்

இராகம் கல்யாணி மாளிகை-தாளம்-ஆதி

பல்லவி

ஸ்ரீ தெய்விக தினகரா

யிந்

திரகபசபைதிகழ்

(ஸ்ரீ தெய்)

அதுபல்லவி

கரீட செங்கோல் தர்ம

நீதியால் உணக்கிட்ட

கிரமத்தொழில் முறையின்

திறமைடக்கிறதா(ஸ்ரீ தெய்)

வசனம்

இந்த அண்டபகிரண்டங்களுக்கெல்லாம் தனது சுடர்க்ரணத்
தால் ப்ரகாசிக்கும் பானுவாகிய சூர்யா! உன்னுடைய கார்யார்த்
தங்கள் எவ்வண்ண மிருக்கின்றது.

பிரகஸ்பதியைக் கேட்டல்

இராகம் அம்சஸ்துவனி

சரணச்சார்பு

கோமான்மங்கள	குரு பிரகஸ்பதி
குருபுரோகிதம்	ப்ரதானகிர்த்யவிதம்
குணாக்ரம	சாஸ்த்ரபூஜிதம்
கோராசாங்க	தோத்ரப்ரியம்
பூமாரிசித்யாசம்	பூர்ணச்சர்யம்
புரிமணத்ரேக	ரத்னிபிம்பம்
புரந்தரன்	புனிதமந்த்ராகும்பம்
புடைசூழ் மகபதி	ஜெயக்ஷேம ஜம்பம்
போகானுபோகன்	ராஜவிலாசன்
புகழ்தவயோகம்	பூஜிசுரேசன்
மேகாவிபரீத	போஜப்ரகாசன்
விண்வர்த்தனி	பகர்வீர் வேண்டும் விஸ்வாசன் (ஸ்ரீதெய்)

வசனம்

ஸ்வாமி, குருமகாத்மாவே புரோகித வேதாக்ய மந்த்ரப்ரமாணங் களெல்லாம் எவ்வண்ண மிருக்கின்றது.

எமதர்மனைக் கேட்டல்

இராகம்-மோகனம்

அண்டபகிரண்டங்களும் சண்டனென்றால் கண்டறளும்
 அடடா எமதர்மா அடாதுடிதீத்
 தண்டனைப்ரஜண்டதிகில் திடுதிடுதிடுவெனும்
 தடபுடல்ப்கடுருமைக் கடாவிவேறி
 தெண்டனங்கொண்டிட்டனே
 தென்னாட்டி லன்பொட்டுனே
 உண்டதி லுன்கட்டனே
 ஒதுவாய் தொண்டுட்டனே (ஸ்ரீதெய்)

வசனம்

தென்திசைக் கிறைவனாகிய ஹே எமதர்மா! உன்னுடைய தொழில்முறைகள் எவ்வண்ணமிருக்கிறது தெரிவித்தல்வேண்டும்.

எமதர்மன் வசனம்

எஐமானே! சித்ரபுத்ரகாயனார் கட்டளைபோல் சதாஜீவகோடிகளைப் பரிபாவித்துவருகிறேன்.

வருணனைக்கேட்டல்

இராகம்—மாளவி

வருண மா஑ிமை தேர்ச்சிமழை வாய்ந்தபுவிதினசரிப்ரோ஑ிதனே
மகாற்புதம்சொல்க ஆன்சர்விடை
வாலாயமாய் வார்த்தைகூறிடும் (ஸ்ரீதெய்)

வசனம்

வருணதேவா! சகல அண்டாண்டங்களுக்கும் திங்கள் மும்மாரி பொழிந்து செழிப்புற்றேற்கும் வழக்கத்தைச் சிறிதேனுங் குறைவு படாது பரிபாவித்துக்கொண்டு வருகிறாயா?

வருணன் வசனம்

எஐமானே அப்படியே நான் சதாவும்நடந்துவருகிறேன் அரசே.

அக்கினியைக்கேட்டல்

இராகம்—தோடி

ஆழிவிடா வடபார் அக்கினிதேவா
அம்சகார்ய்ப்பரை யத்தனதீபா
வீழில்குடோரிப்ர மிக்கநீ பூவார்
மெச்சவெளிச்ச நவச்சவாலேநாவா (ஸ்ரீதெய்)

வசனம்

அக்கினிதேவா! சகல வேள்விகிர்த்தியங்களெல்லாம் சரிவா நடந்துவருகின்றதா?

அக்கினி வசனம்

எஐமானே அவ்விதமே நடத்திவருகின்றேன் அரசே!

குபேரனைக்கேட்டல்

இராகம்—கானடா

தனவந்தனைசந் தாகுபேரா
சாற்றுஞ்சும்ப்ரமந் தோற்றுந்தீரா
கனவினோத வினயம் நேராய்க்
கடமைசொல் கெம்பீரா

ஜெனனசங்கநேம மிலங்கத்
 திரவியங்களின் கேமந்துலங்க
 மனனதுங்க மாசுதிமுழங்க
 வாழ்வினமங்கள மகிமைபொங்க
 மற்றவிபரம் மொழிவாய்
 மாம்பழம்புகழ் பொழிவாய்
 மாமனோகரன் வேல்ச்சாமிசொல் (ஸ்ரீதேய)

வசனம்

வடதிசைக்கோனாகிய குபேரா! உன்னுடைய கேமாதிகேமங்கள் எவ்வண்ணம் தெரியப்பகர்தல்வேண்டும்.

குபேரன் வசனம்

அமரேசவாசா சகலமும் தமது சமஸ்தான பாக்யந்தான்.

இந்திரன் சிம்மாசனத்தில்

சுவாலேக்காந்தலால் வருந்துதல்

வசனம்

ஆகா இதுவேன்ன ஆச்சர்யமாயிருக்கிறது வியாழமுர்த்தி இங்கே எழுந்தருளியாகட்டும். நான் சிம்மாசனத்தில் அமருங்கால் அகோரமான சுவாலையானது உட்காரவிடாமல் தடுக்கிறதே ஆகா யென்செய்வேன்!

இந்தரன்:— பாரிஸ் மெட்டு

பல்லவி

ஆகா சுவாலையது ஆச்சர்யந்தோணும் சொன்னால் (ஆ)

அதுபல்லவி

மேகாதிபன் எந்தன்த்ரேகம்
 வேர்வை ஜலம் கொப்பளிக்குதே
 வெப்பமாய்சி வப்பிரான்
 முப்புரம் தகிப்பதுபோல் (ஆ)

சரணம்

கார்யமெவர் வீர்யமிந்த காந்தலென்று
 நேர்ந்ததுமுண்டோ
 சூர்யசபை யோர்களிங்கு சூழ்ந்துணர்ந்து
 ஆழ்ந்ததைக்கண்டோர்
 சொல்லுவீர் வெல்லுவீர்
 வில்லுமேரு கல்லும் உருகும்

(ஆ)

வசனம்

ஸ்வாமி இதுயென்னகாரணம் ஒருகாலத்திலுமில்லாத புதுமை
 யாயிற்றே அதன் ரகசியத்தைக் கவனிக்கிறேன்.

பிரகஸ்பதி வசனம்

இந்திரா பதஷ்டம்வேண்டாம் சற்றேபொறு.

விருத்தம்

எக்காலங்களிலுமில்லாப் புதுமையாச்சே
 இந்திரனென்றெற்புளியும் புகழும்பேச்சே
 மிக்காதி சிவன்மாலும் பரம்மமூர்த்தி
 வெகுதேவர் முனிவரனந்தம் பேர்குழச்
 சொர்க்காதி நான்கற்பக நிழற்கீழே
 துலங்குசிம்மாசனந்தோன்றும் நன்றால்
 இக்காரணத்தை இந்தச்சதசிற் கண்டோர்
 இத்ததியில் விபரமதை இயம்புவீரே

இந்திரன் வசனம்

ஹே! சபையோர்களை விபரீதத்தை யாரேனும் தெரிவிக்க மாட்
 டீர்களா? இதை உணராத நான் எளிதில் போகிறதில்லை தெரிவி
 யுங்கள்.

பிரகஸ்பதி வசனம்

ஓகோ! தெரிந்தேன்! தெரிந்தேன்! ஆமரேசா! பூலோகத்தில்
 இமயபருவத்தில் விஸ்வாமித்திர மகரிஷியானவன் புரியும் கொடுத்த
 பாக்கினியானது உன்னைச் சுடுகிறது வேறல்ல.

இந்திரன் வருகை

ஸ்வாமி! அப்படியா ஆனவருக்கட்டும் அவ் விஸ்வாமித்ர மகரிஷிக்கு அவ்வளவு அகம்பாவித மாகுமா அப்படியென்றால் அந்த முனிவர் செய்யும் கொடுத்தபஸ் வீர்யத்தை அழிக்கவேண்டும். அதற்கு திறமை சக்தியுடையவர்களுக்குத் தக்க சன்மானம் வெகுமதியளிக்கிறேன் யாவராகினும் சம்மதம்.

மேனகை வருகை

இங்கிலீஷ் மெட்டு

விண்போகத்தின் சோமச் செண்பகேந்த்ரமே
 விமலக்ருபை அமரப்பதி தெய்வேந்த்ரமா (விண்)
 வீரகங்கணகாதலா சீரோங்குங் குணபிரபலா
 பாரக்கிண்கிண்புரவல பாகெதி அரர்புகழ்மகபதி (விண்)
 பண்பாடிங்கிதவனிதையர் கும்பாய் ரஞ்சிததொனிஜெய
 எண் பாகத்திசை பாலக்ர இணையற்றுந்தேஜோ. (விண்)

பாக்யா	சி	ராக்யா
வாக்யா	வி	யாக்யா
பவுரிஷமான்	தவரிஷிகோன்	
நவரசமாம்	பழவேல்ச்சாமி	(விண்)

மேனகை வசனம்

அமைச்சே வந்தனம்

இந்திரன் வசனம்

கல்யாண் நர்த்தனாங்கி

மேனகை

இராகம் சமாசு-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி

கமலா சிங்காசன ராஜ காருண்ய தேஜே (கம)

அநுபல்லவி

ரமலாபக்கோரிக்கை நானே சென்றுமுடிப்பேன் (கம)

சரணம்

அமராபிரதிரிதி அரசேதேவாதிபதி
 சமராலெண்ணங்கருதித் தானென்மனம் சம்மதி (கம)
 தெய்வசம்ஸ்தானத்தில் தேடும்பிரஸ்தாபத்தில்
 செய்வேன் தபோவனத்தில் செல்வேனிந்ததனத்தில் (கம)
 வேந்த்ரமாப்பழம் வேல்ச்சாமி சொல்சன்மானம்
 காந்தர்வப்பெண்கள்த்யானம் சாக்ஷிபுஷ்பவிமானம் (கம)

மேனகை வசனம்

ப்ரபு இப்போது நாங்கள் ஆக்ஞாபித்தகார்யத்தை
 முடிப்பதற்கு அடியாளாகிய என்னால்கூடும்.

இந்திரன் வசனம்

ஹேமேனகா! உன்னைமெச்சினேன் அவ்வண்ணமென்றால் உறுதி
 மொழிகூறி இந்த தாம்பூல விடையத்தைப்பெற்று ஆங்கு சென்று
 விஸ்வாமித்திர முனிசெய்யும் கொடுந் தபசையும் உறைந்த தயிர்மத்
 தாய் சிதறுவதுபோல் அந்த ரிஷிவிராச்ய சித்தத்தையும் அழித்து
 வரவேண்டும் சென்று வருவாய்.

[மகாமேரு பருவத உச்சம்
 விஸ்வாமித்திரர் தபோவனம்]

மேனகை வருகை

வசனம்

இந்த மலை உச்சத்தில் அதோமுனிவர் தவய்புரிசுரூர் சமீபத்திற்
 சென்று நிர்வாணக் காக்கியாய் மதனகான. சாகித்யப்படித்து நர்த்த
 னம் புரிந்து காமவலையை வீசி கௌசிகர் யென்னும் மீனைப்பிடிக்கு
 மேன்.

பார்ஸி மெட்டு தாளம் ஆதி

நர்த்தனம்

நர்த்தன சிகாமணி	ராஜாங்க மேனகை	(நர்த்)
ராஜாங்கமேனகை	தேஜாங்கக்கோன் சபை	(நர்த்)
கர்த்தன்மகானே	காதலினானே	
முத்தந்தரல்வேணுமே	மோகார்தம் அபிரய	(நர்த்)

மாருதம் புலிபோல் சீறுதே கேலியாய்
வீரியமாம்பழம் வேல்ச்சாயி வாழ்த்திய (நர்த்)

விஸ்வாமித்திரர்

மேனகையைப்பார்த்து மோகித்தல்

தனி விருத்தம்

கமண்டலமும் முப்புரிநூல் ஜெபமலை யோக
நிஷ்டை மோனமெல்லாம் காமத்தாலே

அமண்டலவாய் அபாண்டமதாய்ப் பறிகொடுத்தேன்
திடங்கலங்கிப்ரமையினால் அறிவுசொர்ந்தேன்

நமசிவாயம்மந்திரத்தை வாயிழந்தேன்

இளங்கன்னி நிர்வாண நடனகாஷி

சுமங்கலமிப்பெண்ணின் போகானந்தந்தான்

சுகஜென்மசாபல்யச் சுகிர்தந்தானே

வசனம்

ஹே பெண்பாவாய்! இங்கே வாவா இங்கே வாவா இச்சமயம்
என்னுடன்கூடி சம்போகித்து இன்ப சுகந்தரல்வேண்டும்.

மேனகை பதில் ஆகேஷ்பனை

பார்ஸ்டேக்கா-தாளம்-ரூபகம்

ஞானயோகியாரே இது ஞாயமோ சொல்வீரே

அபி மானமேனகை என்னேரே

எனை வாவென்றழைப்ப தென்சீரே

நிலை மோனமதுவும் நீரே-திரு (ஞான)

தொகையறு

எச்சரிக்கையாகப் பெண்மேல் இச்சைகொள்ளாதீர்

நிர்ச்சத்தபோதனரே லெச்சைக்குள்ளாவீர்

பாட்டு

ஏழனமாயமராபதி யேசுவர்

வாழுகாதவ மாமுனி கைசிக (ஞான)

மேனகை வசனம்

ஹே மகாமுனியே நீரே பரமயோகியாயிருந்து என்மேலிச்சிக் கலாமா மேலும் உம்மைப்பார்க்கும்போது கருங்குறும்பை ஆடுஜர் டையாய்க் கரடிமீசையும் தாடியும் மொசுமொசு யென்று அனுச்சாரம் புடுங்களாயிருக்குறீர் நீர்தானா என்னுடன் சம்போகிக்கத்தக்கவர் வெகுநேர்த்தி வெகுநேர்த்தி உமக்கு உடன்படமாட்டேன்.

விஸ்வாமித்திரர் வசனம்

ஹே பெண்ணநங்காய்! நீ என்னைச்சேர்ந்தணையாவிட்டால் நான் மன்மதபாணத்தின் விசகதாபம் அகோரம் சகிக்கமாட்டேன். ஆன தினால் காமப்பெருநெருப்புக்கு ஈரமில்லை. ஹே காதலி! எப்படியாவது என் கோரிக்கையை நிறைவேற்றவேண்டும். உனக்கு கோடி சுகிர்தம் கிடைக்கும். என்ன தெரிவிக்கின்றன?

மேனகை வசனம்

ஸ்வாமி புண்யமகா முனிவரே நீர் யென்மேல் அதிகமான காதல் கொண்டதினால் உமக்கு நான் உடன்படுகிறேன். சமீபத்தில்வாரும் இந்தப் புஷ்பவிருகத்தின் நிழலில் சயனித்து சையோக லீலைச் சடங்கை நடத்துங்கள்சாமி!

ஹே வசனம்

ஸ்வாமி! ரிஷிபிண்டம் இராத்தங்காது யென்பது பழமொழி இதுவேப்ரத்தியகூம் ஆதலால் ஸ்வாமி தங்களால் எனக்குப்பிறந்த இப்பெண்மகவைக் கண்ணோக்கிப்பாருங்கள் கையில் தழுவுங்கள் ஏன் முகம்சாய்த்து திரும்பி மெளடிகமாயிருக்கிறீர்கள் மகாத்மாவே இந்தக்குழந்தையை ஒப்புக்கொள்ளுங்கள் சாமி நான் தெய்வலோகம் செல்லவேணும் வாங்கமாட்டீர்களா? இக் குழந்தையை மேலோகத்தில் சேர்க்கமாட்டார்கள். ஆனதால், இந்த மகவை இவ்விடத்தி லிதோ வைத்துவிட்டேன். அநீத சாக்ஷாத் யேகரட்சக நீதான் இதற்கு துணை இதோ நான் ஆகாயம் செல்கின்றேன்

கண்வா வசனம்

ஆகா இதென்ன ஆச்சர்யகரம் செம்பொன்னால்செய்த சித்திரப் பதுமைபோல் ஒருபெண் சிசுவானது தனித்து இருக்கிறதே இதுவும்

ஈஸ்வரசங்கற்பப்பந்தான் இது அவதாரபிண்டமே ஒழியவேறல்ல, சகுந்தம் என்னும் மரீபில் பகநியானது அதன்வால் தோகைவிரித்து நிழல்கொடுத்துப் பாதுகாப்பதால் சகுந்தலம் என்ற நாமதேயமே தகுந்ததுதான். நான் இந்தக் குழந்தையைக்கொண்டுபோய் என்பத்தினிவசம் கொடுத்து வளர்க்கச் செய்கிறேன் இதுவும் ஜீவகாருண்யந்தான்.

துஷ்யந்தன் சக்ரவர்த்தி வேட்டை

இராகம்—அடாணை—தாளம்—அடதாளம்.

வில்லம்பு கட்டாரி வீரத்திற்கொர்ச்சனை வேட்டை—கொலை
வெட்டாயுதத்துடன் கொட்டால் களைத்திடும் காட்டை
வெல்லும் பலாத்காரமிருகத்தின் சேஷ்டை

வெடிவேதனை

துடிரோதனை

மடிவாதனை

பிடிசாதனை

(வி)

சிங்கந்திடுக்கிடச் சித்ரவதைபுரி வேனே—நம்பிற்
சிக்காது தப்பிக்கப்பற் காட்டும் வேங்கையைத்தானே
பங்கப்படச்செய்வேன் பாரதந்த யானே

பாணப்பிர

யோகப்பிர

மாணப்பிர

காரப்படி

(வி)

துஷ்டநிக்ரகச்சிருஷ்டி பாலனச் சூரன்—உக்ர
துங்காச்ரமச்சத்ருசங்காரக்ருத்ய தீரன்
அஷ்டதிக்குவிஜய யத்தின்ஜெய வீரன்

அடவிற்புதற்

புடவிற்புவி

சடவிற்பதற்

கடவிற்தொனி

(வி)

வசனம்

மாடவியா அதோபார் வருகிற சிம்மத்தை இதோபார் சம்ஹாரம் செய்குறேன்.

மாடவியன் வசனம்

மகராஜ் எனக்குப்பயமானது அதிகரிக்கிறது ஏது நான் பிழைப்பதுவ் கடினந்தான் இப்படி வருமென்று தெரியாது நான் தப்பித்து ஓடிவிடுகிறேன்.

துஷ்யந்தன் வசனம்.

மாடவ்யா நீ பயப்படாதே.

மாடவியன் வசனம்.

ஏது மகாராஜா இதோ ஒரு சிம்மம் இதோ ஒரு கரடி இதோ ஒரு வேங்கை இதோ ஒரு புலி இதோ ஒரு சிறுத்தை இதோ ஒரு பன்றி இதோ ஒரு யானை இதோ காண்டாமிருகம் அப்பப்பா நினைக்க நினைக்க நெஞ்சம் கபீர் கபீர் என்குதே மகராஜ்.

துஷ்யந்தன் வசனம்.

மாடவ்யா! எந்த மிருகம் வந்தாலும் சரி க்ஷணப்பொழுதில் ரணகளமாக்கிவிடுவேன் ஆனபடியால் நானிருக்கும்போது உனக்கேன் பயங்கரம் கண்டர்க்கோடாலி, ஈட்டி, வலதாறி, பிச்சுவாய், சாரங்கம், பிரங்கி, வெடிதுப்பாக்கி, இன்னும் பற்பல ஆயுதங்கள் சகிதமாய் வந்திருக்கும்போது நிகரேது நமது மாடவ்யா தையத்தை நிலைநாட்டு என் அண்டையிலே நில்லு ஒவ்வொரு காஷிகளையும் நன்றாய்க்கவனி.

ஷே-வசனம்.

மாடவ்யா! அதோ பார் பசம்புல்லில் மேய்த்துதிரியும் புள்ளி மான் பார்த்தனையா! என்ன லெக்ஷணகரமாயிருக்கிறது. அட்டடா! இருக்கட்டும் இதோ என் தனுசை நானேற்றிப் பாணத்தை அதன் மேற்பிரயோகிக்கிறேன் பார்.

[சகுந்தலைமானை துஷ்யந்தன் பாணந்தொடுத்தான்]

இராகம்-காப்பி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மதிரோதன மெதிர்களை விடுவேன்

மாணை மாணதீர்க்கம் சுகிர்தஜைய

(மதி)

அநுபல்லவி.

அதிரோஷம்

அனலிநிபொறியென

அலட்சயம் புலப்படுமேல்

சகித்திட (மதி)

சரணம்.

பாராயிரை தேடிவந்ததிது பதறியிரண்டதுவே
 தீரசாரதி ரதத்தொனியாவிது தேருதல் கொண்டதுவே
 தாரார்தன சமாசமரம்பழம் சாவணதுணைமணியேவல்ச
 சாமியால் (மதி)

கண்வர் சிஷ்யன் தடுத்தல்

வசனம்

கொல்லற்க கொல்லற்க

துஷ்யந்தன் வசனம்

ஹேசன்யாசி! என்னையேன் தடுத்தீன்

: சிஷ்யன் வசனம்

ஹே சக்ரவர்த்தி! இந்தமான் ஆஸ்ரமமான் அதனைக்கொல்ல
 வேண்டாம்.

துஷ்யந்தன் வசனம்

ஆகா இம்மான் ஆஸ்ரமமாணே எந்த ஆஸ்ரமம்?

சிஷ்யன் வசனம்

கண்வமகரிஷியின் ஆஸ்ரமம்

துஷ்யந்தன் வசனம்

இதனை வளர்க்கிறவர்கள் யார்?

சிஷ்யன் வசனம்

சகுந்தலையென்ற பெண்மணியானவள் வளர்க்கிறாள்.

துஷ்யந்தன் வசனம்

ஆகா அப்படியா என்ன? சகுந்தலையா

சிஷ்யன் வசனம்

ஆம் சகுந்தலையே

துஷ்யந்தன் வசனம்

ஹே புங்கவரே! அந்தப்பெண்மணி விர்த்தாரந்தமென்ன விபர
 மாய் கேட்க விரும்புகிறேன் சொல்லலாமல்லவா.

சிஷ்யன் வசனம்

பூபதி! அந்தப்பெண்மணியைச் சிசுவில் காட்டில் கண்டெடுத்துக் சண்வர் கொணர்ந்து உளர்த்தார். இப்போது அப்பெண் தக்க பக்குவதிசையடைந்திருக்கிறது அவள் வளர்க்கும் மான்தான் இது.

துஷ்யந்தன் வசனம்

புண்யசாதுவே! அந்தப்பெண்ணரசி விவாகசோபனம் ஆகியுள்ளவளா?

சிஷ்யன் வசனம்

இன்னும் கல்யாணமில்லை.

துஷ்யந்தன் வசனம்

நான் அவ்விடம் போனால் போய்ப்பார்க்கலாமா?

சிஷ்யன் வசனம்

ஆகா அதற்கென்னதடை தாராளமாய்ப்பார்க்கலாம்.

துஷ்யந்தன் சகுந்தலாவை விசாரித்து வியத்தல்

ஸ்ரீராகம்-ரூபகம்

பல்லவி.

நான்சென்றறியத் தான்கொண்டகினைவு அருள்
நண்ணுவதே க்ரமம் சண்ணுவர் ஆஸ்ரமம் (நான்)

அதுபல்லவி

தேன்மொழியாகிய புவையை
மீன் விழியோகியர் பாவையைத்.

தினமேதரி சனமேபுரி
தனமேகிரி உனமேசரி (நான்)

சரணம்

காண்பதென்னிரு கண்கள்செய் புண்ணியமாம் சந்
கதியே சாரதியே

வீண்படாதிது வேததிகண்ணியந்தாம்
வெகுவாய் மிகவாய்ந்தது

பூண்பணிதி சம்பூரண மெண்ணிவந்தோம்

புகழார் மகளோ சிலை

நாண்படிந்து முன் நாடிய மான்துணையாம்

நலமே பூதலமே

வாணிமனோகரநாமியே மாம்பழமணி வேல்ச்சாமி

மனையாள் தபோ தனர்வேள்விகற்

பிணைவாழ்பவள் எனையாள்வதை (நான்)

துஷ்யந்தன் வசனம்

ஹே புங்கவரே! நான் போவதால் தோஷமொன்றுமில்லையே?

சிஷ்யன் வசனம்

பூபதே! அந்த ஆஸ்ரமத்தில் தண்ணீர் பந்தலென்ன! போஜன சிற்றுண்டியென்ன! கனிபதார் த்தங்களென்ன! கந்தமூலாதி சருகு களென்ன! இந்த மார்க்கமாய் வருகிற யாத்ரைவாசிகட்கு சோடச உபச்சாரங்களும் ஆங்கு நடக்கும் ஆதலால், தாங்கள் அவ்விடத்திற் குப் போய்வருவது புண்யபூஜாபலந்தான். நினைத்தகாரியம் காதலாக மலமாய்ப்பலிக்கும். ஆதலால் செல்வதே சிராக்யம் பூபதி நான் போய் வருகிறேன்.

துஷ்யந்தன் வசனம்

நல்லதுசாமி! நமஸ்காரம் சென்றுவாருங்கள்.

துஷ்யந்தன் வசனம்

மாடவ்யா! நீ சையங்களுடன் இங்கிரு நான் போய் அந்த ஆஸ்ரமத்தைத் தெரிசித்து வருகிறேன்.

மாடவ்யன் வசனம்

மகராஜா! அதுவுஞ்சரியே அவசியம் கவனிக்கவேண்டிய கார் யந்தான். அவ்வாறே போய்வாருங்கள். உத்தரவீன்படி எதிர்பார்த் துக்கொண்டிருக்கிறேன் மகராஜ நமஸ்காரம்.

துஷ்யந்தன் வசனம்

இதோ புஷ்பவனத்தை நாடி ஸ்ரீஜாதிகள் வருகிறார்கள். நாம் கருதிய ஆசாமியும் இக்கூட்டத்திற்குநான் இருப்பள் ஆனதினால் நான் இந்த மாமாதின் சார்பில் மறைவாய்ப் பதுங்கி நின்று கவனிக் கிறேன்.

புஷ்பச்சோலை சகுந்தலா

பார்வி தர்க்கம்

சுவசிகர தோழிகாள்

கூடுவீர்

சோலைமலர்பறித்துச்

சோபனம் பாடுவீர்

சேடி

சுகிர்தசெழுங்கலா

வதியே சகுந்தலா

சுகிதசேடிகளுக்குச்

ஜலம்ப்ரோட்சிக்கலாம்

சகுந்தலா

உலாவலாந்தென் றல்

வாடை ஓய்யாரமாய்

ஊஞ்சலோமாமாம்

வாஞ்சை சிங்கர்ரமாய்

சேடி

ஒங்கியபூங்கொடி

தேங்கியே மேவுது

சேங்குள்ளபாங்குடன்

மாங்குயில் கூவுது

சகுந்தலா

குணாதிசயமாம்

பாங்கியரேகவனம்

கோல்ப்பசுந்தா

மந்தகாசந்தவனம்

சேடி

கூறியயேவலைக்

கோரியேசெய்கிறோம்

கோமளமாம்பழவேல்ச்

சாமி சொல் மெய்திறம்

(சு)

சகுந்தலா வசனம்

அடி! என் பிரிய சிநேகிதி சேடிகாள்! நாம் நல்வரவாய் இங்கு வந்தோமல்லவா. ஆண்படியால் இது சமயம் நல்ல மந்தகாசமான மாலைப்பொழுதாயிருக்கிறதால் நாமெல்லாங்கூடி நல்ல சங்கீதக்க்யான மாய் சிங்கார ஜாவனிகளைப்பாடி சோபனம் கொட்டுவோம் வாருங்கள்.

அனுசூயா வசனம்

ஏண்டி சகுந்தலா! அதுசரி நீயோ தக்கபக்குவவதியா யிருக்கிறையே கண்ணிறைந்த கணவனுடன் வாழவேண்டிய காலத்தில் இப்படி சும்மா இருக்கலாமா.

சகுந்தலா வசனம்

உனக்கு எந்த நேரமுமிதுதான் பரிசாசம் பண்ணுவதே வழக்க மாயிருக்கிறது.

பிரியா வசனம்

அடி சகுந்தலா! நமது நந்தவனத்தைக் கண்ணுற்று ஜலம்வார்த்து மலர்பறித்து வருவோம் வா.

சகுந்தலா வசனம்

அவசியந்தானு நல்லது புறப்படலாம்.

செந்தாமழம்பு மெட்டு

சகுந்தலா

மந்தாரஞ் சேருஞ்சோலையே

மலர்பறிப்போம் வாங்கடி

(மந்)

இந்தாரும் பெண்மணிகாள்

எந்தனிரு கண்மணிகாள்

எல்லாரும் கூடியே

உல்லாசந் தேடியே

நல்லாசி நாடியே

தில்லானுப் பாடியே

(மந்)

சஞ்சாரம் பார் சந்தோஷம்தான்

சங்கினகங்கண வங்கணிகான்

(சஞ்)

பஞ்சாரக்கோகிலங்காள்

பஷமுள்ள தோழியர்காள்

பாந்தம னோகரி

சாந்தகுணுகரி

வேந்தர்வசிகரி

ஆந்தர்யசேகரி

(மந்)

வசனம்

அடி பெண்மணிகாள்! இதோ பார்த்தீர்களா நமது பூஞ்சோலைக் குச் சமானம் வேறெதுவுங்கிடையாதென்று மதிக்கிறேன். எந்த நந்த வணமாவது இணையாகுமா இல்லை. எந்த நேரத்திலும் பரிமாசுந்த

மும், பார்க்கப்பார்க்க ஜில்லென்று நேத்ரானந்தமும், மரோம்மியத்
தையும் தந்துகொண்டே இருக்கிறதல்லவா? இதுவே நமது ஜென்மப்
பிரயோஜனம் ஆகா இதன் காஷியே காஷி

அனுசூயா வசனம்

சகுந்தலா! இதோ இதோ செண்பக புஷ்பத்தில் தேன் சொரிகி
றது பார்த்தனையா?

சகுந்தலா வசனம்

ஆம் வாஸ்தவம் என்ன அற்புதம்?

பிரியா வசனம்

சகுந்தலா! இந்த மலர்களெல்லாம் உன்முத்தைப்போல் ப்ரகா
சிக்கிறதே அது யாதுகாரணம்?

சகுந்தலா வசனம்

உன்வார்த்தையெல்லாம் பிரகாசிக்கும்போது மற்றதெல்லாம்
பிரகாசிக்காது நீ சொல்வது நிஜந்தான்.

சகுந்தலா மலர் வர்ணிப்பு

விஸ்தார பூங்காவினோதமே	விகஜித	(வி)
வினோதமே மலர் அனேகமே	விகஜித	(வி)
வஸ்தாருஜிதமே	மரோஞ்சிதமே	
பொஸ்தாமரை நீராட	லாம்சகி	
நாம்சுகமாய் மகிழ்ந்தோம்	விகஜித	(வி)

தொகையற

வண்டாடு பாரிஜாதம் மல்விகைமுல்லை சாமந்திவினோதம்
கொண்டாசம் பங்கிபிச்சிமணக் கொழுந்து பச்சைவெண் சிவந்தி குரு
[வேரகாதம்
கண்டாசைதருஞ்செண்பகம் ரோஜாகஸ்தூரி அன்னப் பூவிங்கபுஷ்பம்
சூர்யகாந்தி பலஜாதிமலர் கமழங்காஷி பிரமாதம்

பாட்டு

மனமோகனமே	இனகோகனமோ
வளர்நலம்பார்ப்போம்	தளசம்வார்ப்போம்
வாடிநாடி கூடிப்பாடி	சேடிகளே
வாஞ்சையிருந்துணைத்	தோழியரே
வருவீர்தெரிவீர் மருசீர்	விகஜித (வி)

சகுந்தலா வசனம்

அடிச்சிகாள்! இந்த மாமரத்தின்மீது மல்லிகைக்கொடியைப் பார்த்தீர்களா?

அனுசூயா வசனம்

ஆம் அந்த மாமரம் ஒரு கணவனும் மல்லிகைக்கொடி ஒரு மனை வியும்போல் தோற்றப்படுகிறது. அதுபோல் நீயும் ஒரு புருஷருடன் வாழவேண்டாமா!

சகுந்தலா வசனம்

அடிக்கடி இதுதான் பரிகாசம் தூ தூ என்னடி?

ஐயோ இந்த வண்டினங்கள் வந்து வந்து மோதுகிறதே ரெம்பத் துன்பமாயிருக்கிறதே? அடி சிகாள் இங்கே வாங்கடி வாங்கடி

சகுந்தலா வருந்தல் பாட்டு

தர்க்கம்-பாரிஸ்-மெட்டு-ஏகதாளம்.

மங்கையரே மாலைப்பொழுதில் வண்டுதேனுண்டு சுழண்டு விழுந்து

மாதுவென் மீதுமுன் மோதுதடி

சேடி

எங்களால் என்னமுடியும் சங்கடம் நீர் சொன்னபடியும்

இயன்றவுதவி முயன்று செய்கிறோம்

மயங்கும்வண்டாலே பயங்கொள்ளாதிரு

இந்தநேரத்தனில் சகுந்தலையே

துஷ்யந்தன்

மங்களகல்யாணி வருந்தும் இம்மாதரசி

அங்கஜசீடி தான் கொங்கைமாற்றுயர் பொண்கிரியே

சகுந்தலா

மெத்தமெத்த யிறைந்துலாவுது கிட்டக்கிட்ட பறந்துதாவுது
மீறிமாறிச்சீறுதடி

சேடி

சத்தமிட்டுகும்பல் கும்பலாய்ச் சட்டைகெட்டு வம்புறுதலால்
ஜாக்ரதை ஜாக்ரதை பார்க்கப்பயங்கரம்
மூர்க்கத்தனவண்டு ஜக்ரமித்தோடுதே
சஞ்சலம்மிஞ்சுதே என் செய்யலாம்

துஷ்யந்தன்

வெண்பிறைநெற்றி வினோதவசிகரியாள்
பெண்களிற்சித்தினி பேச்சொலி மாங்குயிலோ—இவள்
பேட்டி தெய்வச் செயலோ

சகுந்தலா

மாச்சரியபூச்சி சஞ் சாரம்
ஜுச்சரிய கூச்சலதி காரம்
வாட்டுதே சேஷ்டையை விட்
டோங் குடி

சேடி

பூச்செடியில் தேன் குடித்து
யேச் சோகுதே பண் படித்து
புஷ்பம் பறிப்பதற் கொப்பந்தங் கூடியது
அற்பக்கறுவண்டு நிர்ப்பந்தம் பொல்லாது
போக்கிடயெங்களாற் சா த்யமுண்டோ

துஷ்யந்தன்

வர்த்தனச்சக்ரேச மாம்பழவேல்ச்சாமி
முத்தமிழ்க்கீர்த்திபெற்ற மனோகரியாள்—என்
மோனப் பைங் கொடியாள்

சகுந்தலா வசனம்

அடி சகிகாள் என்னடிஇது துன்பம் பயமுறுத்துது காதில்
இரைந்து சுழண்டு சுழண்டு என்முகத்தில் இர்த்தக்கூறுகெட்ட வண்டு
களை அடித்துத் தூத்துங்கடி.

சேடி வசனம்

சகுந்தலா! என்செய்யலாம் அந்த துஷ்யந்தச் சக்ரவர்த்தி ராஜ்யத் திலும் இந்த அன்யாயம் உண்டுமா?

துஷ்யந்தன்

[வண்டோட்டல்]

பாரிஸ்மெட்டு-சாப்பு-தாளம்

ஆகா செல் செல் நந்தவனந்தனில்
அச்சமில்லாக் கொடும் கறுவண்டே (ஆகா)

அநுபல்லவி

நேகமான ஸ்திரீகள்மீது
ரீங்கராக் கூச்சலேன்
ஆங்காரப் பூச்சிகாள் (ஆகா)

சரணம்

பூங்காவனத்திற் பெண்களுடன்வம்புப்
போர்செய்யும் மதூர வெறிவண்டே
போதும் போதும் மோதுந்தீதும்
போக்கிரிவண்டுகாள் மாய்க்கிறேன் கண்டிப்பாய் (ஆகா)

ஷே சரணம்

ஒகோ பறந்து கும்பல்கும்பலாய்
உலாவிப் பண்பாடுஞ் சமுல்வண்டே

வோட்டம்பறக்கக்

கூட்டம் சிறக்க

ஊர்ஜித மாம்பழம் வேல்ச்சாமி பண்பாடில் (ஆகா)

துஷ்யந்தன் வசனம்

உங்களுக்கு இடையூறுபுரிந்த வண்டுகளை இதோ ஒட்டி அப் புறப்படுத்தினேன். இனிமேல் சங்கடம் ஒன்றும் சம்பவியாது.

துஷ்யந்தன் வசனம்

ஹே தபோதனர் வசிக்கும் ஆஸ்ரமப் பெண்மணிகாள்! இன்னும் எவ்விதத்துன்பமிருப்பினும் தெரிவியுங்கள். எவ்வித கார்யங்களையும் பாதுகாக்க என்னால்கூடும் ஆதலின் நீங்கள் அச்சமற்றிருப்பீர்களாக.

[துஷ்யந்த ராஜனை அனுரூபா
பிரியமவதா இருவர் வரலார்
கேட்குதல்]

சேடி வசனம்

ஐயா உத்தமபுருஷர்களாகிய தாங்கள் யார்?

துஷ்யந்தன் வசனம்

நான் இதன் சமீபத்திலுள்ள ராஜ்யத்தைப் பரிபாலிக்கக்கூடிய அரசன் யாம்.

சேடி வசனம்

ஆகா அப்படியா இதுவும் எங்கள் நற்பாக்யந்தான் பூபதிமது திருப்பேர் யாதோ.

துஷ்யந்தன் வசனம்

என்பேர் துஷ்யந்தச் சக்ரவர்த்தி

சேடி வசனம்

ஆகா தாங்கள் தானே நல்லது இந்த எல்கைக்கெல்லாம் ஏகச் சக்ரவர்த்தியாகிய பூமானே! தமது புகழை பெரியோர்களாற் சொல்லப் பெரும்பாலும் கேள்வியுற்றிருந்தோம். இன்றுதான் தம்மைப் ப்ரத்தியக்ஷமாய்க் கண்ணுற்றோம். ஆனது எங்களின் தவயோகபரம சாதுக்களின் கிருபானு கலத்தால் மங்களமுண்டாகட்டும்.

துஷ்யந்தன் வசனம்

நல்லது அம்மணி அவ்வண்ணமே நல்லாசிபெற வேண்டித்தான் வந்தேன்.

சேடி வசனம்

ப்ரபு! சிம்மாசனபதியாகிய தாங்கள் இவ்வளவு தூரமாகிய இவ்வனத்தில் கால் நடையாய் வந்தது யாது விஷயார்த்தங்களை முன்னிட்டோ?

துஷ்யந்தன் வசனம்

அம்மணி நான் பிரஜைகளை ரட்சிக்கும் பொருட்டு சதுரங்கசையங்களுடன் இவ்வனந்திரத்திற்கு வேட்டை மார்க்கமாய் வந்தேன். ஆங்காரண்யத்தில் கொடிய விலங்கினத்தைக் கொலைமாறு செய்துறும்போது ஒரு சார்பில் ஒரு புள்ளிமான் கண்டுண்டு மேய்ந்தது அதுபோது சந்த்ரோதன பாணத்தைதனுசில் நானேற்றல்

செய்து தொனித்தேன் அதுததியில் தமது ஆஸ்ரமம் சிஷ்யரொருவர் ஆஸ்ரமமானைக்கொல்லேல் எனத்தடுத்தனர். அவர் மனோபீஷ்டத்தை அனுசரித்துயான் பாணத்தை அம்புறத்துணியில் வைத்து அன்னவர் சொல்லத்தெரிந்து இன்னிலப் பூஞ்சோலை இலங்கும் தமது முன்னிலையடைந்தேன் அம்மணி இதுதான் என் விக்ஞாபனம்.

சேடி வசனம்

நல்லது பூபதி! தாங்கள் சதாநித்ய சுகவாசியானபடியால் இந்தக் காட்டு மார்க்கத்தில் அனேக கடினசிரமங்கள் யேற்பட்டிருக்கும். ஆதலின் நல்லபக்குவ ரஞ்சிதமான பக்ஷணபதார்த்த சிற்றுண்டிகளும் உயர்தரமான பழவர்க்கங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் இதனைப்புசித்து திவ்யதாவல்ய ஜலத்தினால் தாகசாந்திசெய்து தமது பசியைக்களைப்பாருங்கள்.

துஷ்யந்தன் வசனம்

நல்லது அம்மணிகாள்! அவ்வண்ணமே தங்களாலியன்ற உபசாரத்தை ஒப்புக்கொள்வதற்கு யான் உடன்பட்டவனேதான் இதுவே தெய்வப்ரசாதம் பூஜித்தேன்

சேடி வசனம்

பூமானே! சந்தோஷம் தாம்பூலந்தரித்துக் கொள்ளுங்கள்.

துஷ்யந்தன் வசனம்

ஆகா! அப்படியே தரித்துக்கொண்டேன். அம்மணி சற்றுநேரம் நான் இந்தப் பூங்காவைச் சுற்றிப்பார்த்துலாவி வருகிறேன்.

சேடி வசனம்

அதுவும் அவசியந்தான் பார்த்துவாருங்கள் ப்ரபு!

துஷ்யந்தன் நந்தவனக்காகுதி

இராகம்-கவாய் நாட்டை-தாளம்-ஆதி

பல்லவி

ப்ரந்தாவனமோ

புதுமை

புகழ்

பிரகிர்தி

மகிமை

(ப்ர)

சாணம்

மந்தாரை முல்லை பிச்சி மல்விகைக்	காக்கி	
மனோம்மிய மலர்மாக்கியே	மாக்கி	
செந்தாழை சாமந்தி செழுமிரு	வாக்கி	
செண்பக மணவாடையன்னமே	சாக்கி	(ப்ர)
சுற்றிலுமதிசயச்சோலை	சிங்காரம்	
சுகந்தமகாரந்தமேமிருந்த	கெம்பீரம்	
முற்றிலும் வண்டினம் மொழிந்த	ரீங்காரம்	
முழுங்கிடும் அருந்தவமுனிவர்	சஞ்சாரம்	(ப்ர)
தென்றலின்வாடையோ	த்ரேகசாபல்யம்	
ஜெகஜோதிமந்தகாசந்	திசுழ்பிரபல்யம்	
என்பரோபகாரமிது	வேகைவல்யம்	
இன்பக்கடலில்முழுக	இசைந்ததேதுல்யம்	(ப்ர)
விச்சித்ரமணிப்புற	மேய்ந்திகொடை	
விகசிதமயில்மாங்	குயிலன்னப்பேடை	
வாச்சிப்ரவாகப்பொய்கை	மகிழ்ஜலக்ரீடை	
மாம்பழவேல்ச்சாமி	மதுரிதசிலேடை	(ப்ர)

வசனச்சிறப்பு

ஆகா! இந்தப் புஷ்பச்சோலையின் காக்கியே காக்கி! இப்பூவனத் திற்கு அந்த ப்ரந்தாவனமாவது ஒப்பாகுமா? அடடா! என்னமந்த காசம்! என்ன பரிமளகந்தம்! என்ன விச்சித்ரப்ரகாசம்! என்ன நேத்ரா னந்தம் சபாஷ்! நாம் கோரிவந்த காரியத்திற்கு இதுவே நற்சகுணமாகும். ஒவ்வொரு புஷ்பஜாதிகள் விச்சித்ரவண்ணமாய் மலர்ந்திருப்பதும், அதில் மதுரிதம் கொப்பளித்து மழைமாரியாய்ச் சொரிவதும், வண்டினங்கள் ரீங்கார முழக்கமிட்டு தேன்விருந்துண்பதும், பற்பல சிட்டுக்குருவிகள் கும்பல்கூடித் தகுதி தகுதியென உலவி அதன் நயன பாஷையால் சப்திப்பதும் பார்க்கப் பார்க்க ப்ரம்மானந்தப் பாக்கியத்திற்காளானேன். சபாஷ்! இதுவும் சகுந்தலை பெண்மணியின் சகாயந்தான். நல்லது இந்த இளங்கன்னிகையர் சமீபசமுகம் போய் சம்பாஷிக்கிறேன்.

[சகுந்தலையைக்கண்டு]

வசனம்

சபாஷ்! நமக்கு முன்னமே கண்வர் மாணவர் பிரஸ்தாபித்த தற்கு யாதொரு சந்தேகமே இல்லை. அடடா! என்ன ஓய்யாரம்! என்ன சிங்காரம்! என்ன ரூபாவினோதம்! என்ன டம்பீகரம்! என்ன சாதூர்யம்! கண்டே கட்டழகி எப்போர்ப்பட்ட அரசனுக்கும் காணக்கிடைக்காத கற்பகமலர் வனத்திலிருக்கிறாள். இவள் தெய்வரம்பை மகனென்றாலும் செல்லும். ஆதலின், இவள் சாமான்ய மானுஷ்ய ஜென்மத்திற் பிறந்தவளல்லள். ஆனபடியால் இவள்

ஓரடிப் பரசங்கம்

இராகம்—கல்யாணி தாளம்—ஆதி

பல்லவி

பார்க்கத்திகட்டாத பதார்த்தம்—பத்மினிப்பெண்ணாள்
பாந்தமேகல்யாண முகூர்த்தம் (பார்)

அநுபல்லவி

மார்க்கண்டன் தீர்க்கமே சூட்டி
வாழ்க்கையைத் தருங்கண்ணுட்டி
சேற்கெண்டை விழியைக்காட்டி
சேர்ந்தணையும் சீமாட்டி

செண்பகப்பைங்கிளி	பெண்களி லும்கொடி
பண்பயிலுங்குயில்	கண்கயலாஞ்சனி
கட்டழகி இஷ்டரதி	கச்சணி தனத்தாள்
வட்டமதிப் பொட்டணிந்த	வர்த்தனமனத்தாள்
கஸ்தூரிசெங்களப	விஸ்தாரமங்களபி
ரஸ்தாப அங்கஜச	மஸ்தானமங்கையிவள்
கடகத்திரள்மொழி	கதலித்துடையெழில்
கமலச்செழுமுகம்	கமரிக்குழல்முசிள்
கர்த்தனருள் முகராசி	திருவள்ளுவர்
பத்தினியோமகராசி	பருவரதி
ரத்தினம்போல்பிரகாசி	சொருபமுள்ள
உத்தமியாள்சுகவாசி	நிருபம்மடல்

காமவிலாச

வினோதவசிகரி

கோமளமோகன

ராஜயனோகரி

கற்பிற்புகழ்பெரும்

இளங்காரிகையே

சர்ப்பக்கடிதடம்

வளம்பேரிகையே

கட்டுமணிசிறிறிடைச்சி

பட்டுடைபகட்டுதே

சிட்டமயில்மெட்டினிற்

சிமிட்டெனையிரட்டுதே

கரும்புபிழிரசம்

விரும்புவதிதழிழ்

அரும்புசரமதன்

தரும்பிரமையிது

கனிந்துமனந் துணிந்துகனம்

தொனிந்தசினங் குணந்தசரண்

கந்தஞ்சிந்துஞ்

சந்தரன்கதிதர

விர்தஞ்சொந்தந்

தொந்தம்பிறைறுதல்

கைச்சாசத்தொழில்

மெச்சவிரும்புவள்

மெய்ச்சகசக்குறி

இச்சைகொடுப்பவள்

கல்விக்கடலைக் கடையக்கரையைக் கருதிக் கனகப் பலைவிட்டுறைவேன்

காந்திமடந்தையின்

நெஞ்சகக்கும்பம்

சாந்திசடங்குயர்

பஞ்சணையின்பம்

கண்டானந்தம்பெருக்கை

யுண்டாரவுப்பரிக்கை

கொண்டாசைவர்ப்புறுத்தும்

பெண்டாளின் அற்புதத்தின்

களிப்புங்குழல்பரி

மளிப்பும் அபிரய

நெளிப்பும் அழகிய

செழிப்பும் அடா

காவியப்ரசித்திதமிழ்

சக்ரவர்த்தி மாம்பழம்

ஜாவிளிப்ரவர்த்திவேல்ச்

சாமிமொழிநாம்புகழ்

கற்பகத்தவக்குமரி

அற்புதப்பிறப்பிலுற்ற

பொற்பதுமைநற்புதுமை

சப்ரமஞ்சத்திற்கும்பெருமை (பா)

துஷ்யந்தன் வசனம்.

ஆகா! இவள் சொளந்தரியத்தை ஆதிசேடனாலும், திருமூர்த்தி களாலும், புகழ்ச்சாத்தியமுண்டோ? ஆனதினால் நானிப்படிப்பிதற் றிக்கொண்டிருப்பது சரியல்ல. சமீபத்திற்போய் இம்மாதுகிரோண் மணியின் துணைப்பெண்களிடத்தில் இவள் வரலாற்றை விசாரித்து இவள் உட்கருத்தைத்தெரிக்கிறேன்.

சகுந்தலா துவ்யந்தனைக்கண்டு வர்ணித்தல்

இராகம்—கமாச தாளம்—ரூபகம்

பல்லவி

ஸ்ரீமன்நாரணன் சாம்பவிசிவனோ—கரண
திப்சோபித ரூப்சோபன (ஸ்ரீமன்)

அநுபல்லவி

கோமகசேகரனோ காமமனோகரனோ
கூடலாடல்பாடல்தேஜஸ் நாடலீடல்தேடல்ராஜ (ஸ்ரீமன்)

சரணம்

தேமலழகியபுஜபல தேசிகமனுஸ்பிரபல
தேவதினகரகரதல தேகவிகஜிததரநலந்
தேடவரி தேபிரிதி
தேவிமன தேகருதி
தேங்குமிழி தேங்கமழி
தேர்ந்தபுகழ் சேர்ந்தஇவர் (ஸ்ரீமன்)

போஜதுரை இணையமளிசம் போகசுக துணைதருமத
போபலகுமரபுருஷரைப் போலழகரொருவருமிலை
போதனரன் போடெனை இப்
போதனைக போலவொளிர்
போர்மதனன் போதுசரம்
போடமனம் போலேஇவர் (ஸ்ரீமன்)

மாலைகுளிர் பொழுதிதுதமிழ் மாலைமடலெழுகியக்ருபை
மாம்பழமகிமை வேல்ச்சாமி மான்பயிர் தமொழிபுகழ்ப்பரபு
மாதனகோ மான்பஃதூர்
மதுரபி மானமிர்து

மாங்குயிலே மார்ந்திடுத
மாதிரைசக மாசுகிர்த (ஸ்ரீமன்)

சகுந்தலா வசனம்

சபாஷ்! இந்தக் கடைக்கண்பார்வையும், அம்சமும், ராஜ
தேஜசும், நடைஒய்யாரமும், செம்பொன்மலைபோல் திடபுஜ

பலாஷ்டியமும், குறுஞ்சிரிப்பும், நாகரீகமும், பார்க்கப்பார்க்க ஆனந்தவெள்ளம் அதிகரிக்கிறது. நான் என்னதவம்செய்தேனோ இங்கிவரைக் காணப்பெற்றேன். சபாஷ்ட இந்தத்

பல்லவி.

திவான்சினேகிதமே தேவாமிர்தமே (திவா)

அநுபல்லவி.

சேமலாபபுத்ரபாக்ய நேமமேகொடுக்கவாய்த்த (திவா)

சரணம்.

ஜவான் ஒய்யார நடை

சபாஷ்ட வினோத வுடை

துவான் சிலேது தடை

ஜோக் பஃதூர் ராஜகரீடை (திவா)

தொகையறா

அவாவிரகதாப புஷ்பத்தில் ஆனந்தவெள்ளமே

மெஞ்ஞானநீபம்

விவாகத்திற்கேற்ற மண்வாளரிவர் சம்மதித்தால்

மேலானலாபம்

அஞ்சாதநெஞ்ச புநீமான்

அரிச்சந்தரனின் சொற்பூமான்

சஞ்சாரங்கொஞ்சங் கோமான்

சாமுத்திரிகா மாம்பழம் வேல்ச்சாமிகேம (திவா)

ஆகா! என்ன கண்காஷ்டி இந்த புண்ணியபுருஷரைத் தரிசித்ததும் என் ஆத்மசாபல்யந்தான். அந்த நின்மலனார் வெண்ணீற்று நெற்றிக்கண் காணாத மன்மதனே பிரசன்னமாய் வந்திருக்கிறார் ஒருக்கால் அந்தத் திருமூர்த்திகளே ஒரு அவதாரமாய்த் தோன்றியிருக்கலாமோ யான் இன்னவரை யாரென்று குறிப்பேன் இன்னவரே எனக்கேற்ற வாலிபசிம்மம். ஆதலால், எண்ணம்போல் இவரே எனக்குப் பர்த்தாவாய்க்கிடைப்பதற்கு நான் அந்த சர்வேசனை ப்ரார்த்தனைபுகிறேன். எப்படியும் இவரையே நான் மணந்துகொள்வேன் இது சத்யப்ரமாணந்தான்.

[சகுந்தலையை சேடிகளிடம்

விசாரித்தல்]

துஷ்யந்தன் வசனம்

அம்மணி அதோ பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறதே அந்தப் பெண் மணியார்.

சேடி வசனம்

பூமானே! இந்தப் பெண்மணி ராஜரிஷியாகிய வில்வா மித்திரரிடம் மேனகையென்னும் தெய்வரம்பைக்குப் பிறந்தவள். இந்தப்பெண்மணியைப் பெற்றோர்கள் சிசுவில் காட்டில்வைத்து அகன்றார்கள். எங்கள் முனிவர் மகவை எடுத்துக்கொண்டு வந்தார். நமது ஆஸ்ரமத்தில் வளர்ந்து பக்குவநிசையடைந்திருக்கிறாள். இப் பெண்ணுக்குச் சகுந்தலை யென்றுபெயர் இன்னும் கல்யாணமில்லை.

துஷ்யந்தன் வசனம்

அப்படியா! அம்மணி இதுவும் விசேஷந்தான்.

சேடி வசனம்

அடி சகுந்தலை! நீயேன் சித்தப்ரமை கொண்டாற்போல் நிற்குறாய் நீயும் காரியக்காரிதான்போலிருக்கிறது. போடிபோடி பைத்தியக்காரி. புஷ்பச்செடிக்குப் புனல்வார்க்காமல் சும்மா பொம்மைபோல் நிற்குறாயே? ஏன் எங்கள் பங்குக்கு ஜலம் தெளித்தாயிற்று. உன்பங்கு வேலையை நீ செய்யாத பகூத்தில் உன்னை லேசில்விடோம். அடிசகுந்தலா! இந்த ஜாலனித்தை யெல்லாம் தெரியும்தெரியும் சிக்கிரம் தண்ணீர்வார்க்கவேண்டும்.

சகுந்தலை வசனம்

வனடிசகிகாள்! என்ன ரொம்பந்தே தாதளக்கிறீர்களே! எனக் கில்லாத சிரத்தை உங்களுக்கு அதிகமோ நல்லது நல்லது கோ பிக்கவேண்டாம் இதோ தெளிக்கிறேன்.

துஷ்யந்தன் வசனம்

தபோமாதரசியர்காள் அந்தப் பெண்மணிமேல் தப்பித் மென்ன வேண்டாம் கோபிக்காதீர்கள்.

சேடி வசனம்

பூஞ்செடிக்கன்றுக்குப் புனல்வார்க்கவில்லை அதுதான் வேறல்ல பூபதி!

துஷ்யந்தன் வசனம்

இதற்குத்தான அம்மணியர்காள் நீங்கள் இந்த

துஷ்யந்தன்

இராகம்—பைரவி—தாளம்—ரூபகம்.

பல்லவி.

கன்னியைக் கஷ்டஞ்செய்

யாதீர்—பூங்

கான்மலர் செடிக்கே

நான்ஜலம் தெளிப்பேன்(கன்)

மகுடங்கள்.

இரு-கரங்களுஞ் சிவந்திடுங்

கனந்தனஞ்சகுந்தலை(கன்)

மொழி—கற்கண்டு நிகர்க்குங்கனி

வர்க்கங்கனிநிக்கிங்கித(கன்)

கொடை—கற்பகச்சிறப்பிலுற்ற அற்புதக்கை கொப்பளிக்குங்(கன்)

சரணம்

தென்னினப்பெண்களே

சிர்தையேன்கருங்கல்

செல்விசுனிந்து

வண்டுதேமருங்குல்

மின்னின்நெடுங்கூந்தல்

மேகத்தின்சுருங்கல்

மேனிவருந்துகி

றூன்கொஞ்சம்பொறுங்கள்

மேம்பழனிப்

புகழ்பூமியே

மாம்பழமணி

வேல்ச்சாமியே

மெச்சவந்த கண்ணழகி

மரவுரிக்

கச்சணிந்த பெண்ணரசி

இவளினங்(கன்)

துஷ்யந்தன் வசனம்.

தபோமகிஷிகாள்! இந்தப் பெண்மணியின் இடையோ கொடிக்கொழுந்துபோல் துவண்டு தவழ்கிறபடியால் குனிய நியிரவும் அடிக்கடி சங்கோசந்தானே! ஆதலால் இக்காந்தாமணியை ஹிம்சிக்காதீர்கள். அவ்விதமான குற்றேவலை நான் செய்கிறேன் அம்மணீ.

சேடி வசனம்.

பூபதி தாங்கள் யேகச்சக்ராச்சே தாம் இவ்விதம் சொல்லத்தகுமா? ப்ரபு! இவ்வளவு தயாளச் சித்தமாய்த் தாங்கள் சொல்லதால் அதுவே பரமதிருப்தி இனிநாங்கள் ஹிம்சிக்கமாட்டோம்.

சகுந்தலை வசனம்.

இந்தப் பூமாணப்பிரிந்து எப்படி அகன்று செல்வேன் இவரது அன்பு என்னை இரும்பைக் காந்தம் இழுத்தாற் போல் இழுக்கிறது என்செய்வேன் இன்னவகைவிட்டு நீங்கமனம் இல்லையே. இந்த ஜெயசாமி சிநேகம் என்று கிடைக்குமோ? திருவுளச்செயல் எப்படியோ? இடங் கடந்து நடப்பதற்குக் கால்கள் தள்ளாடுகிறதே சேடியர்கள் சனியன்போல் முன்னும் பின்னுமாய்த் துடருகிறார்கள். என் செய்வேன் இருக்கட்டும் இந்தக் கண்ணூர் பார்க்க ஒரு கண்ணாடை காட்டி ரூபக மறவாதிருக்கும்படி சைகைசெய்து செல் கிறேன்.

சேடி வசனம்.

பூபதி நாங்கள் சென்று வருகிறோம் வருகிகொடுத்தனுப்புங்கள்.

துஷ்யந்தன் வசனம்.

நல்லது தபோமாதா சிரோண்மணிகாள்! எல்லாம் தாங்கள் அனுக்கரந்தான் சென்று வாருங்கள்.

சேடி வசனம்.

சகுந்தலா வருவாய் புறப்படலாம்.

[சகுந்தலா காம விகாரத்தால்]

பாரிஸ்-அமீர் கல்யாணி-தாளம்-சாப்பு.

கண்ணிகள்.

தாதிகாள் வேலிக்கூர் முள்ளே
தைத்ததென் காலின் கீழுள்ளே
மோதியாய் வேதையான் கொள்ளேன்
கோகுதோர் முலிகை விள்ளே

(கா)

பூச்சரம் பூஷணம் சோர்ந்தேன்
புசித்திடும் போஜனம் தீர்ந்தேன்
மாச்சர்யம் ஆச்சரியம் நேர்ந்தேன்
மரவுரிச் சாசனம் தேர்ந்தேன்

(கா)

கிண்கிணி தளறும் லாகிரியே
 கிறுகி நென்றுளறும் வாய்தெரியேன்
 பெண்களா நிழல்மனோ கரியே
 பிரமைக்கென் செய்வேன் சேகரியே (கா)

பாஷ்யமாம் பழமே வேல்ச்சாமி
 பக்திமான் வளமை சீர்க்ஷேமி
 ஆஸ்யவான் அனுக்ரகப் பூமி
 ஆஸ்ரமம் செல்வோம் நன்னேமி (கா)

மாடவியன் வசனம்.

மகாராஜா வந்தனம்

துஷ்யந்தன் வசனம்.

மாடவ்யா உன்வரவு நல்லவரவுதான் நானும் புறப்படத்தயாராகத்
 தான் இருந்தேன்.

மாடவ்யன் வசனம்.

எஜமானே இதுபரியந்தம் எதிர்பார்த்துக் காணாமல் தேடி வந்
 தேன்.

துஷ்யந்தன் வசனம்

சரிமாடவ்யா! நல்லது புறப்படலாம் வருவாய்.

மாடவ்யன் வசனம்

எஜமானே உத்தரவு

துஷ்யந்தன் நந்தவனத்தை விட்டுச்செல்லல்.

துஷ்யந்தனுக்கு சகுந்தலா லிகிதம்

வரைந்தனுப்புதல்.

இராகம்—மோகனம்.

வேண்பா.

உனதுநினைப் பெவ்வணமோ உத்தமனே சித்தஜனூல்
 எனதுதுயர் தவிர்த்தாட்கொள் இதுசமயம்—கனதுரையே
 தனதுசுகல் தலிகிதமே சகுந்தலையென் சகுந்துணர்வீர்
 மனஜிரங்கி முன்வருவீர் மன்னா.

சேடி வசனம்

அரசே! தங்கள் தேவியாகிய சகுந்தலையம்மை தங்களிடத்தில் அனுப்பிய விசிதம் பாருங்கள்.

துஷ்யந்தன் விசிதம் பார்த்தல்.

எனது ஆசைக் கண்மணியான சகுந்தலை மயிலி நம்மைத் தியா
னித்துக் கொண்டே இருப்பள். ஆதலால், உலகில் ஒரு ஆடவனை
ஒரு பூவையானவள் இச்சித்தால், அப்போது அதை மறுத்த ஆடவ
னுக்கு, கோடானகோடி பாவமென்று தர்ம சாஸ்த்ரம் கூறுவதால்,
இனி நாம் கூணப்பொழுதும் தாமதிக்காது சகுந்தலையை நாடி இது
வே பிரயாணமாய்ச் செல்கிறேன்.

சகுந்தலை விரகதாபம்.

பாரிஸ் மெட்டு தாளம்-ரூபகம்.

காதலி மோக	லர்கிரியாலே
கால் கை	சோருதே
ஆதலினாலென்	ஆசைநாதன்
ஆட்கொள்வா	ரோகானேனே
அறிகுறி கிறுகிறென்	றொருவகைப் ரம்மையே
அங்கஜனாலொன்றுந்	தோனேனே—பாவி
ஆரம்	பூனேனே (கா)
சோலையில் நாடிச்	சோபனம்பாடுங்
காலையில் நாதன்	காஷியே
துரைமதன் குணரிதி	வரவெதிர் தரிசனம்
சொக்கினேன் சித்தஜ	ரூபனே—கண்
தோன்றுந்	தீபனே (கா)
வாலிப காலத்தில்	மஞ்சத்தின் மேலெண்ணை
ஆலிங்கனம் செய்தால்	ஆனந்தம்
மாருதப் புலிவந்து சீறுது	கொங்கைவிம்மி
மாம்பழுவேல்ச்சாமீ	சினேகனே—என்னை
வாழ்த்தும்	யோகனே

சகுந்தலை வசனம்

ஐயோ! மன்மதபாணம் சகிக்கக்கூடலையே என் ஆசைக்காதலர்
என்று வருவாரோ தெரியேனே!

துஷ்யந்தன் சகுந்தலையிடம் வருகை.

பாரிஸ் மெட்டு தாளம்—ரூபகம்.

பல்லவி.

சகுந்தலை காம விகாரத்   ரேகமாய்—வாடினளோ
சந்தேகமென்   தாகமாய்   (சகு)

சரணம்.

தகுந்தபம் பாஷணி   தவவேடசாசனி
சல்லாப சரசபூஷணி   என்மேல்
மிகுந்தாளோ ரூபகம் மென்மேலும், சோபகம்
மேலாடி வேரோடி   வேசாடினான்
மிஞ்சுதே ரஞ்சிதம்   நெஞ்சிலே
விரகதாப   விபரரூப   (சகு)

பூஞ்சோலைச் சீந்தலோ   பொறிவேனற் காந்தலோ
புனிதவதீ நெடுங்   கூந்தலோ—கமரி
மாண்சோரந்த வண்ணமாய்   மணவாளரெண்ணமாய்

வண்டாலே கண்டாசை கொண்டாள் சென்றாள்
மௌனமாய் வுணர்கிறேன் கவனமாய்
மந்தகாசம் இந்தவேளே யில்   (சகு)

துஷ்யந்தன் வசனம்.

ஆகா என் ஆசைக்காதலி! என்னைக்காணாதவளாய் விரகதாபத்
தின் கொடுமையால் பரதவிக்குறாள் இனி நாம் பார்த்துக்கொண்டி-
ருப்பது ஒழுங்கல்ல நேரில் சந்திக்கிறேன்.

ஐய வசனம்.

கண்மணி! இப்படியேன் வருந்தினை அடி! நானிருக்கும்போது
உனக்கேன் கிலேசம் மனந்தீர்த்து மகிழ்ந்திருப்பாய் என் மதன
சௌந்தரி!

சகுந்தலா வசனம்.

என்ப்ராணகாந்தா! நமஸ்காரம் இப்போது தான் என் றென்மம் சாபல்யம் பெற்றது. என் அருமைத் துரையே அமருங்கள்.

துஷ்யந்தன் வசனம்

கண்மணி! நாமிருவரும் இன்று காந்தர்வமணம் புரிவதாய் என் கருத்து உன் அபிப்ராயம் யாது?

சகுந்தலா வசனம்

ப்ராணபதி? தங்கள் எண்ணம்போல் அடியாளாகிய எனக்கும் சர்வசம்மதம்.

காந்தர்வமணம் புரிதல்.

துஷ்யந்தன் வசனம்

இதோ மாலை சூட்டினேன். ஏகாந்தமாய் சயனிப்போம் வருவாய்.

கல்யாணப் பாட்டு சகுந்தலை பாடல்.

இராகம் அமீர்கல்யாணி-தாளம் ஆதி

பல்லவி.

ஸ்ரீமானே காதலா

காந்தர்வ சோபன

தீரா

சகுணாளா

(ஸ்ரீ)

அதுபல்லவி.

பூமாக்ஷிமா.

புரந்தரமங்களா

போஜனாதிநீர் செய்வாரீர்

புண்யகோலாகலா (ஸ்ரீ)

சரணம்

பாணிக்ரகணப்ரம்மா

னந்த துரையே

பஞ்சணை ஆலிங்கனம்

கொஞ்சிட லாமே

மாணிக்கமணி மது

மாம்பழம் வேல்ச்சாமி

வாழிபாடி மாலைசூடி

ஸீலை டாம்பீகனே (ஸ்ரீ)

விட்டுப் பிரிதல் விடை வேண்டல்.

பாரீஸ் மெட்டு-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி

குஷால் குணாகரியே

சகுந்தலையே

கூறி நாடி நகரம் சென்று ஆறுநாளில் வருவேனென்றுங் (கு)

அநுபல்லவி

உஷார்க் கணையாழி தந்தேன் ஓகோ ஒருசொல் மறந்தேன்
ரஸாயிசல்லா ஆபரணம்

நான்கொண்டு வரச்

சிறந்தேன் (கு)

சரணத் தொகைபற

முஜா புரியில் தரித்த மோதிரத்திலென் னாமதேயம்
அஜாக்ரதையன்றி உச்சரிப்பாய் ஆறெழுத்தாப்போம்காமநோயும்

பாட்டு

மூன்றும் நிலாவோ

மானே—உன்

முகநுதல் ஜோதி

தேனே

சான்றார் மாம்பழ

மகானே

சாதுயகீ தாயிர்த வேல்ச் சாமிதானே

(கு)

துஷ்யந்தன் வசனம்

என் அருமைக் காதலி! ஒரு விச்ஞாபனங் கேள்?. அதாவது நானே ராஜ்யத்தை விடுத்துத் திடும்பிரவேசமாய் இக்காட்டில் வேட்டை மார்க்கம் வந்தேன் நமது சைன்யங்கள் காத்துக்கொண்டிருக்கும். ஆதலால்: இதே ததியில் நான் ராஜ்யம் போய் ஆறு தினத்திற்குள் இங்கே வருகிறேன். அது பரியந்தம் என் மீது அவாமாற்றும் பொருட்டு இதோ என் கைவிரலிலணிந்த ஜீவரத்தனக் கணையாழியைக் கொடுக்கிறேன். இதில் என் நாமதேயம் துஷ்யந்தன் என்று ஆறு அட்சரமாய் அமைந்தன. இந்த அட்சரத்தை மந்திரம்போல் உச்சரிப்பாயாக. அதனால், கிலேசம் அகலும் மனோரம்பம் விசேடிக்கும். கண்மணி! இதோ கொடுத்தேன். கணையாழி பெற்றுக்கொண்டிருநான் போய் ஆடையாபரண சோபிதத்துடன் அவசியம் ஆறே தினத்தில் இங்கு நான் விஜயம் செய்வேன். திண்ணம் விடை கேட்குறேன் எதிர் பார்க்குறேன்.

சகுந்தலா பாடல்.

இராகம்—சுருட்டி-தாளம்—ஆதி.

பல்லவி

ப்ராண—நாதா உம்மைப் பிரிந்திட மனமில்லை

நானிங்கு தனிக்கேனே—எனைப்பிரிதல்

யேனினி பொறுக்கேனே ப்ராண

(நாதா)

அறுபல்லவி

ஆதாரம் ஒன்றுமில்லை   அரசே புகன்ற சொல்லை
காதாரக் கேட்பேனே—உம்மைப்பிரிந்து
நானிங்கு தனிக்கேனே   ப்ராண (நாதா)

சின்னஞ் சிறுவயதில்   என்னை மணந்திப்படி
தன்னந்தனி யிருத்தித்   தகவலில்லாமற் செல்விர்
நானிங்கு தனிக்கேனே   ப்ராண (நாதா)

சகுந்தலா வசனம்

ப்ராணகாந்தா! தம்மையகன்று ஷுணநேரமும் சகித்திருக்க மாட்டேன். நானும் உடன் வருவேன்.

துஷ்யந்தன் வசனம்

அடி! முகிலடர்ந்த மொய் சூழலி! நீயோ ராஜ ரிஷி புத்ரியான படியால் தக்க ஆடம்பரத்துடன் புகனிக்கோஷ்டியாய் நின்னை அழைத்தேகுங் கிரமந்தவிர்த்து இந்த விதமாய் நீ யென்னுடன் வருவ தென்றால் கௌரவமல்ல நான் போய் ஆறு தினத்தில் வந்துவிடுவேன் கண்மணி! நான் உன்னை மறப்பேனா! ப்ராணசத்தியமாய் வருகிறேன் விடை தந்தனுப்புவாயாக.

சகுந்தலா வசனம்

துரையே! எனக்கு வேறுகெதியில்லை. நீங்களே தஞ்ச மென்று எதிர் பார்த்துக்கொண்டே இருப்பேன்.

துஷ்யந்தன் வசனம்

கண்மணி! உன் மனமும் என்மனமும் ஒன்றே என்னை ஆமோ தித்து ஒரு முத்தமளித்து அனுமதி தருவாயாக.

சகுந்தலா வசனம்.

சந்தோஷம். அன்பார்ந்த ராஜா சென்று வாருங்கள். என்உடல், பொருள், ஆவி மூன்றையும் தம்மைச் சார்ந்த தத்தம் புரிந்தேன் ஆனபடியால்,

இராகம்-சாவேரி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

வாடைதென்றலு மிஞ்சுகே

சிலுசிலுத்த (வா)

அதுபல்லவி.

ஆடைநெகிழ

தீராகம்

அனல்போல் வெப்ப

மோகம்--என்

அரசர் திவ்யசம்

போகம்

ஆசைச்சாவேரி

ராகம் (வா)

பூங்காவில்நின்ற

மாலைப்

பொழுதிதுதான்பூஞ்

சோலை

பூமான்பிரிந்த

தாலே

போகானுபோக

லீலை (வா)

கோவையித

முறுது

கொங்கைவிம்மி

மீறுது

சேவைதாராரோ

நாதன்

தேவியென்செய்வேன்

மையல் (வா)

தூர்வாசர் வருகை.

வசனம்.

சம்போ சங்கர பிக்ஷாந்தேகி! பிக்ஷாந்தேகி! ஏன் இங்கு நிசப்த
மாயிருக்கிறது பிக்ஷாந்தேகி! ஒருவருங்கானோம்.

வசனம்.

ஆகா! என்ன அசட்டை இந்த ஆல்சமத்தில் இப்பேர்ப்பட்ட
அசம்பாவிதம் உண்டுமா? இருக்கட்டும் ஞான திருஷ்டியால் கவனிக்கிறேன்.

ஐடி வசனம்.

ஓகா தெரிந்தேன்! இந்தப் பெண்பாவை துஷ்யந்தன் காதலால்
ப்ரமித்து மௌடகமாயிருக்கிறான். சண்டாளி, ப்ரஷ்டை, துன்
மார்க்கி, இதோ சபித்தேன் இவளை அந்த அரசன் மறந்து போகக்
கடவான்.

துர்வாசர் வசனம்.

ஹே பாவாய்! ஆனாலுருக்கட்டும் அந்த அரசன் அப்பெண் கரத்தில் கணையாழியைப் பார்த்தால் விமோக்ஷணமாகும். அப்பால் இருவர்களும் அத்யந்த நேசத்தால் ஆச்சந்த்ரார்க்க காலமும் வாழ்வார்கள.

கண்வர் ஆஸ்ரமம் வருவது விசாரித்தல்.

பத்தினியார்?

ஸ்வாமீ நமஸ்காரம்.

கண்வர் வசனம்.

நமோ நமஸ்தே! நமோ நமஸ்தே!

பத்தினி வசனம்.

இப்போது தான் வருகிறீர்களா? ஸ்வாமீ!

கண்வர் வசனம்.

சோமதீர்த்தத்திற்குச் சென்றிருந்தேன் இங்ஙனம் வந்தேன். நமது சகீகாரபுத்திரி சகுந்தலையும் மற்றோர்களும் சக்ஷேம விசேஷ மெவ்வண்ணம்?

பத்தினி வசனம்.

ஸ்வாமீ! நமது சகுந்தலைக்கு சோபனம் நடந்தாயிற்று.

கண்வர் வசனம்.

சோபனமா? மங்களம் பவந்து! மங்களம் பவந்து! நாயகன் யாவன்?

பத்தினி வசனம்.

யாரோ துஷ்யந்த சக்ரவர்த்தியாம். அன்னவர் காந்தர்வமணம் புரிந்து சென்றார்.

கண்வர் வசனம்.

அப்படியானால் விசேஷந்தான். ஏதோ ஈஸ்வர ப்ரார்த்தமாய், பழம் நழுவிப் பாவில் விழுந்தாப்போல் துஷ்யந்தனோ ஏகச் சக்ராதி பதிதான் சகுந்தலையும் ராஜரிஷி புத்திரிதான். இதுவே நல்ல பொருத்தம் சிஷ்யர்களாள்! இப்பெண்மணியை அரசனிடம் ஒப்பித்துவர வேணும்.

சகுந்தலை வசனம்.

பிதா நமஸ்காரம்

கண்வர் வசனம்.

என்னருமைப் புதல்வியாகிய சகுந்தலமே! நீ சபமாங்கல்யவக்தியாய் நீடுழி வாழ்க: சகுந்தலா! உனைமணந்த அரசனே மகா உத்தம சிரேஷ்டன் நீ நல்ல பாக்யசாவிதான் சகுந்தலை! உன் பார்த்தாவைச் சார்ந்த பாத்திரமானதால் உன் நாயகன் ராஜ்யம் இனி வாழ்வாயாக. இதோ சிஷ்யர்கள் துணையுடன் செல்லுக.

சகுந்தலை வசனம்.

பிதாவே அவ்விதமே போய்வருகிறேன்.

தோழியிடம் சொல்.

இராகம்-பாரிஸ்-முகாரி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

கூடி வாழ்ந்திட்ட

சேடிகாள் இஷ்டம்

கொண்டாடி என்னுடன்

வண்டாடுஞ்சோலையில்(கூடி)

அட்பல்லவி.

நாடினேன்பராண

நாதன்சமுகம்

தேடினேன் என்ன

செய்குவேன்யென்னுடன்(கூடி)

தொகையறா.

குலாவியென்னுடன் வினையாடும் நான்வளர்த்த யென்னருமை
வெண்புள்ளிமான் குட்டிதனையும்

உலாவி மந்தகாசமதாய் பூக்கொய்து புனல்வார்த்துத் துய்ந்த
பூச்செடியையும் எனைவளர்த்த அன்னையையும்

பாட்டு.

ஒண்டொடிவீண்பேர்

என்றுநான்காண்பேன்

உத்தாரம் கேட்டுநான்

பார்த்தாஇடம் செல்வேன்(கூடி)

சகுந்தலா வசனம்.

என்னருமைச் சிறகுகளா! உங்களைப்பிரிந்து எவ்விதம் செல்லப் போகின்றேன். நாம் அனுநித்யமும் பூஞ்சோலையில் வினையாடுவதும், பூக்கொய்வதும், புனல்வார்ப்பதும், மான்கன்று மேய்ப்பதும், ஒரு சொர்ப்பனம் போலாயிற்றே! என்செய்வேன்! எனது அன்பார்ந்த தோழிகாள் சகலத்தையும் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்.

கண்வரிடம் விடை வேண்டல்.

சிட்டாப் பார்ஸி பாட்டு.

அனுப்பும் தந்தையரே
விடையளித்து

அனுக்கம் செய்வீரே
மனங்களித்து—என்

ஆசைப்ராணநாதன்
ஆதரவாய் வளர்த்
அடிபணிந் தேனே
அருளின் மகானே

வீட்டுக்கனுப்புந் தந்தையரே—அறு
தாண்டபிதா—பொன்
தபோ

அருமை பெருமை
தரும முறைமை
அமுர்தமாம்பழம்
சுமுக வேல்ச்சாமி

சிறந்ததே
தகுந்ததே—க்ருபை

தமிழாசீர்வதித்

தனுப்புந் தந்தையாரே(அனு)

சகுந்தலா வசனம்

என்னை அன்புடன் வளர்த்த பிதாவே! தேவரீர் அடியாளே
ஆசீர்வதித்து அனுப்பும்படி ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

கண்வர் வசனம்.

நான் வளர்த்த செல்வச் சிரஞ்சீவியே! தீர்க்கமாங்கல்யவதியாய்
சென்று வருவாய் மங்களம்.

தர்பார் கொலுமண்டபம்.

துஷ்யந்தன்.

இராகம்-மத்திய-மாவதி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

கிரிலோ லப்ரபந்தன் கந்தனைக்

கீதப்-ரீத-பாதபக்தி செய்வோம்

கோழிக்

கேதனன்பிர சாதனன் சாதனனே

(கிரி)

அநுபல்லவி.

குண்டோட்டு

சிவபோதன்

கொண்டாட்டக்

சுகநாதன்

கஞ்சாக்ய

துரையோகன்

பஞ்சாக்ஷரப்

பிரையோகன்

கிரண முடியான் சரகன்

கருண வடிவே லரசன்

தீர்த்தனத்

தோதர்பீயன்

பிரார்த்தனை

கேத்திரக்குரியன்

கெத்சரண்

துதிப்புடன்

மதிப்பலங்

க்ருதப்பரங்

(கிரி)

சரணம்.

பரிபாலன

மயிலாண்டவன்

பரமானந்த

பாஷ்யகாருண்யன்

கரிமுக

கணேசசோதரன்

கலிகாலமாய்க்

கடவுள்சுப்ரமண்யன்

திரிகாலவர்த்

தமான்வள்ளி

தெய்வானை

சமேதசைதன்யன்

விரிபாரதி

அருள்மாம்பழ

வேல்ச்சாமி

சௌபாக்யம்தரும்சரண்யன்

திடம்பத

தரிசனமுருகன்

கடம்ப

பிரணவசொரூபன்

பண்பதம் சிறந்த எந்தன்

நண்பயின்ப விஞ்சைமந்தர்

(கிரி)

மந்திரி வசனம்.

பூபதி! நமஸ்காரம்.

துஷ்யந்தன் வசனம்

கல்யாண்! மந்திரி யாது விசேஷம். சமஸ்தானத்தில் சர்வகார்யா
கார்யங்களும் சரிவர நடந்து வருகிறதா?

மந்திரி வசனம்.

அரசே அவ்வண்ணமே நடைபெற்று வருகிறது.

துஷ்யந்தன் வசனம்

சந்தோஷம் மந்திரி! அமர்வீர்களாக.

சகுந்தலை வருகை

இராகம்-தேசிகம் தாளம்-அடதாளம்

பல்லவி

மன்னவாளன் மணாளரே வந்தனம்ஜென்ம வாழரே (மன்)

அதுபல்லவி

சொன்னசொல்

நாடிவந்தேன்

சோபிதங்கண்

டேமகிழந்தேன்

பொன்னடி

நான்பணிந்தேன்

போற்றினேன் காப்பாற்றி

யாட்கொள்வீர்

(மன்)

ஜென்மசா	பல்யந்தந்தீர்	
தெய்வம்போல்	சோலைவந்தீர்	
தன்மையாய்த்	தான்மணந்தீர்	
தாய்பிள்ளை இல்லாத	சேயிழை	(மன்)
பாந்தத்வம்	நீங்கலாமா	
பராமுக	மேனோபுமா	
கார்தர்வ	கல்யாணக்கோமா	
காசுதிபேட்டி	மாசுதிராஜபூர்	(மன்)
நாளாறு	தவணைசொல்லி	
ரூபக	மில்லாதுவல்லீர்	
கோளாறு	யாதோசொல்லீர்	
கோறினைன் தர்பாரில்	நேரிலென்	(மன்)

சகுந்தலா வசனம்

ப்ராணகாதா! அடியாள்மேல் ஏன் இவ்வளவு பராமுகம் தங்கள் நாயகியாகிய என்னை இந்தவிதம் மறக்கலாமா! என்னருமைக்கண்ணாளா!! ஒன்றும் பேசுகிறீர்களில்லையே! என்மேல் கோபமா! தயாநிதிவள்ளலே! என்னுரையே! சற்றே கடைக்கண்ணால் யேறிட்டுப் பார்க்கலாகாதா! கருணைகூர்ந்து திருவாய்திறந்து ஒரு வார்த்தை பேசலாகாதா! ஏன் இப்படி மௌடிகமாயிருக்கின்றீர்கள். நாதா பேசப்படாதா?

துஷ்யந்தன்

இராகம்-அடாண தாளம்-ரூபகம்

தர்க்கம்

பார்க்கத்தகாதயென் தர்பாரில்வந்திடும்
பாவை நீயார்சொல் பெண்ணே

சகுந்தலா

மார்க்கம்பெருஞ்சொந்த மனைவிசகுந்தலை
வந்தேன் தம்மைக்கோரி மன்னு

துஷ்யந்தன்

கேட்கத்தகாத இக் கேள்விநீகேட்பது
கேவலச்செய்கையென் பெண்ணே

சகுந்தலை

எனை—ஆட்கொள்ளும்ப்ராணேசர் தாங்களே ஆனதால்
அல்லால்வேறார்கெதி மன்னா

துஷ்யந்தன்

முர்க்கத்தனமான மொழியேன் பிதற்றினை
முன்கோபிரான்கண்டாய் பெண்ணே

சகுந்தலை

திர்க்கதெண்டனிட்டேன் சேவைபொற்பாதத்தை
சினந்தாலும் என்பாக்யம் மன்னா

துஷ்யத்தன்

தாஷ்டிகமாயெந்தன் பேட்டியிலஞ்சாமல்
சாமார்த்யம்பாஷிக்கும் பெண்ணே

சகுந்தலை

எனைக்—காட்டினி ஷின்பம்பா ராட்டிமுன் காந்தர்வ
கல்யாணம்செய்திரே மன்னா

துஷ்யந்தன்

காட்டில்யான்வந்திடேன் கல்யாணம்செய்திடேன்
கவனமாய்ப்பேசடி பெண்ணே

சகுந்தலை

மாலே—சூட்டிச்சென்றேகித்தன் னுட்டில்தாமிப்படிச்
சொல்வதுதர்மமோ மன்னா

துஷ்யந்தன் வசனம்

ஹே பெண்பாவாய்! கொஞ்சமேனும் நெஞ்சம் அஞ்சாத
படி ராஜசமுதத்தில் உட்புகுந்து அச்சம், நாணம், மடம், பயிர்ப்பு
என்ற பெண்கட்குரிய சதுர்விதக் குணனுபவமின்றிக் கூச்ச
மற்று கொஞ்சமும் த்ரேகம்நடுங்காது வந்திங்கு நின்றதுமல்
லாமல், ப்ராணேசா! கண்ணாரா! மன்னவா! துரையே என்று
முறையாமுன் விபச்சாரதத்துவமாய் சரசவார்த்தைகள் சம்பா
ஷித்தனை. உன் பேதமைத்தனத்தால் இயம்பட்டுடன் மன்னிக்
தேன். மரியாதைபுடன் சென்றுவிடு. இங்கு மாதே நின்றால்
உனக்குத் தக்கதண்டனை விதிப்பேன் ஜாக்ரதை.

சகுந்தலை பாட்டு

இராகம்—பைரவி—ஆதி

தர்க்கம்

எந்தனாசைக்

கண்ணாளா—நினைந்

தேங்கினே னினூநாளாய்

மணவாளா—என்

இன்பரே

சகுணாளா

துஷ்யந்தன்.

வந்ததார்

பெண்பாவாய்—தூர்

வார்த்தை ஜாஸ்தியாவாய்ன் உடன்போவாய்—என்னை

மல்லாடிக் கெஞ்சி இங்கே மேவாய்

சகுந்தலா.

சொந்த நாயகி

நானே—முன்

சோலையில் மணந்த பூமானே—யெஜமானே—உம்மை

தோகை நான்

கலேனே

துஷ்யந்தன்.

இந்தவாஞ்சை பொல்லாது—இது

ஏதடி பெருந்தீதுன்முடியாது—உன்

இந்தர் ஜாலம் செல்லாது

சகுந்தலை.

காட்டில் வேட்டைமுன்றடி—பூந்

காவில் நாமுற வாடி விளையாடி—என்னைக்

கல்யாணம் செய்திரே மோடி

துஷ்யந்தன்.

இன் நாட்டிலேதிந்த மோசம்—ஒரு

நாளுங்கிடையாது நேசம் பரிகாசம்—என்னை

நத்தாதே ஒப்பேன் துவேசம்

துஷ்யந்தன் வசனம்

பேதமை யென்பது மாதர்க்கணிகலம் என்பது மெய்! மெய்!

அடி பைத்யக்கார ஜென்மமே நான் உன்னைக் கல்யாணம்செய்ததாகச் சொர்ப்பனம் கண்டாயோ ஒருக்காலும் ஒப்பேன் நிச்சயம்.

சகுந்தலை வேண்டல்.

பாட்டு.

வேண்டினேன் ராஜசுகுணாளா
மேவி நெடுநாளாய்மறந்தீர்
உறைந்தீர் (வே)

அதுபல்லவி.

காண்டபா என்மேல் கவனமிராததென்ன
கண்டுகளி கூர்ந்தேன் சினேகம்
உண்டுமதி தேர்ந்தேன் (வே)

தொகையறு.

கருணாகரக் கடவுள் கட்டளைத் திருவுளச்செயல் காக்கியோ
சரணாவிர்தம் பணிந்தேன் சமஸ்தான மனமாகியோ

பாட்டு.

பாங்குடன் வேட்டைகொடுத்தீது எனமாணப்
பாணம் தொடும்போது முன்மோனை
தாங்களைத் தடுத்த தவரிஷிசீடர் சொல்ல
பூங்காவன நீ தேடிப்-புகழ்ந்தீர்
மாங்கல்யம் -சூடி (வே)

தொகையறு.

பொய்யேது ஞாபகம் புலப்படச்சொன்னேன்
பூபதி யோஜித்துப்பாரும்
மெய்பான துரைராஜே வர்மமேன் ஏழைமேல்
விருப்பமாய் நல்லாகி தாரும்

பாட்டு.

வெறுத்தென்னை நிசதங்கூறுதீர் பெண்பாவம்
விரோதம் கோறுதீர் (வே)

சகுந்தலா வசனம்

ஆகா! இதுவும் என்கஷ்டகாலச் சாமான்யந்தான் நாதா! என்னை
ஆடையாளம் தெரியாமல் தூஷிக்கிறீர்கள். நான் சகுந்தலை யல்ல
வா! நான் தங்கள் நாயகி தான்வந்து நிற்கிறேன் மற்றவர் இவ்வளவு
தைர்யமாய்த் துணிந்து வருவார்களா? நன்றாய்ப் பாராமல் ஏன் கோ
பிக்கிறீர்கள். என் ப்ராணபதி.

துஷ்யந்தன்.

இராகம்-தோடி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

பெண்ணே நீ யாரோ தெரியேன் பெரும்

அநுபல்லவி

பித்தலாட்டமாக யென்முன் அஷ்டகாசம் செய்கிறாயே
பிதற்றும் சங்கதியறியேன் (பெ)

சரணம்

நண்ணேன் பிறதாரத்தை நாடேனிச் சங்கடத்தை

எண்ணேன் உன்மோடிவித்தை ஏனேஇந்தச்சிரத்தை

யெடுத்தபொருளைப்பறி

கொடுத்தவர்போலவே

தொடுத்தஇருபேருடன்

அடுத்தென்னைக்குறித்தாயே (பெ)

துஷ்யந்தன் வசனம்

ஹேப்ரஷ்டி! என்னை யாரென்றுமதித்தனை? தட்டிப்பே
சாதபகூத்தில் உன்வார்த்தை சண்டப்ரசண்டம்தான்போலிருக்
கிறது. சி! துன்மார்க்கி! நிற்காதே! சென்றுவிடு இனிமேல்
நின்றால் கஷ்டத்திற்குடன்படுவாய்?

சகுந்தலா

இராகம்-சாம்போதி-தாளம்-ஆதி

பல்லவி

ஜெயசாமி இதுஞாயமா கொடுந்

தீதான வாதேது ஆகாரநாதா (ஜெ)

அநுபல்லவி

அயலாரைப்

போலென்னை

ஆக்ரமித்தா

லாவதென்னை

அண்டிரப்பி

வந்தபெண்ணை

ஆகாதென்று

சொன்னால் (ஜெ)

ஊரைவிட்டுக்

காடுவந்து

உண்மைசொல்லி

சேர்ந்தபின்பு

ஏறவிட்டு

ஏணிவாங்கி

ஏமாத்த

லாமா (ஜெ)

கெட்டாலும்	மேன்மக்களே	
பட்டாபிஷேக	மன்னா	
கட்டாயம்	பேசியென்னை	
நட்டத்தில்	விட்டால்	(ஜெ)
பெண்ணுக்குப்	பேயிரங்கும்	
பேதைமனமே	மயங்கும்	
விண்ணில்புகழ்	மாம்பழம்	
வேல்ச்சாமி	கல்விச்	(ஜெ)

சகுந்தலா வசனம்.

ப்ராணநாதா! தாங்கள் ஏசுச்சக்ரேச பூபதியாயிருந்தும் இப்படிப் பகர்வது ராஜநீதியாகுமா தாய் தந்தையிலாத பிள்ளையைக் கல்யாணம் செய்து ஆஸ்ரமத்தில் இருப்பதையும் கெடுத்து தாங்களும் ஆட் கொள்ளாதபடி என்னை நட்டத்தில் விடுத்தல் இது தர்ம தேவிக் காவது ஏற்குமா? நாதா! தாங்கள் சாந்த சித்ததயாள ஜீவ காருண்யராகிய சனது மனம் கல்லாய்ச் சமைந்ததோ இது யார் செய்த மாறுபாடோ ஐயோ! என் மனம் பரதவிக்கிறதே என் செய்வேன்.

துஷ்யந்தன் விருத்தம்.

பரத்தை நாரியர்கள் மோசப் பாவனையெங்கு கற்றாய்
சிரத்தையாய் வணத்திலென்னைத் திருமணம் பெற்றே நென்றாய்
நிரத்தையாய் கெட்டியின்று நீலிபோற் பேசும் உந்தன்.
தரத்தையான் தெரிந்தேனிர்தர ஜாலத்தால் இணங்கிடேனே.

துஷ்யந்தன் வசனம்

ஓ பாவாய்! நீதாம் சாஸ்திரபாராயணம்பேசுவதின் ரகசியம் சரியே உன்னை நான் எதார்த்தமாய் காந்தர்வதாரணம் முடித்திருந்தால் உன்னைக் கூட்டிவராமல் பிரிந்திருப்பேனா? மேலும் உன்னை அங்கீகாரம் செய்தால் என் சுற்றத்தார்கள் நிந்திப்பார்களல்லவா? அதுவுந்தவிர, நான் பரம்மச்சாரியல்லவே? சொந்தத் தேவியுள்ளவன் இதர மடவாரை இச்சிப்பானா உனக்கும் இது தெரியாதா நீ சொல்வதெல்லாம் என் செவிக்கிப் பாஷாணமாய்த் தோணுது ஆனபடியால், நிற்காதே நடநட வெளிப்பவேசமாய் தப்பித்து விடு இதுதான் மரியாதை.

சகுந்தலா வசனம்.

அரசே! நீங்கள் வாஸ்தவமாக என்னை மணம்புரியவே இல்லை?

துஷ்யந்தன் வசனம்.

ஒருக்காலும் இல்லவே இல்லை.

சகுந்தலா வசனம்

ஒருநாளாவது என்னுடன் சினேகித்து கலந்து உறவாட வில்லையா?

துஷ்யந்தன் வசனம்

இதுபரியந்தம் உன்னைப் பார்க்கவில்லை முன்பின் தெரியாது யாதொரு சம்மந்தமும் கிடையாது எனக்கு பட்டமகிஷி யில்லையா? நீ சொல்வதெல்லாம் பொய்.

சகுந்தலா வசனம்

நான் உங்கள் தேவியில்லையா?

துஷ்யந்தன் வசனம்.

அப்படியானால் உன்னை நிரஷ்கரிப்பேனா

சகுந்தலா வசனம்

ஆனால் எனக்குக் கெதியென்ன?

துஷ்யந்தன் வசனம்

உன் கெதி அதோ கெதிதான்.

சகுந்தலா வசனம்

ஆ தெய்வமே! என் செய்வென் மகராஜ் என்னைப்பிரிந்து போகும்போது ஆறுதினத்திற்குள் வருவதாய்க் கூறி வந்தீர்களே! அந்த சத்தியத்ரோகி நானல்லவோ ஆனேன்? இதுநாளும் எதிர்பார்த்தும் காணாமல் தேடி வழிநடந்து தமது பேட்டியை

இங்கிலீஷ் மெட்டு.

த ர் க் க ம்.

சகுந்—கோரி நம்பினேனே

துஷ்—உன்னை நான்பாரேனே

சகு—நான் வெம்புதல் ஞாயயில்லை

துஷ்—நிற்க வேண்டாம் வீண்வாது தொல்லை

சகு—நாடும் பெரும் பாவம்

துஷ்—ஒடு வருங்கோபம்

சகு—நாதா நின்சொல் தீது

துஷ்—பேதாய்செல் நில்லாது

சகு—ராஜர்க் கீதழகாமா

துஷ்—நீசஸ்திரி உறவாமா

சகு—நலமல்ல மனமதுபதருது

துஷ்—வேந்தர்ச பாதர்பார் முன்யேன் வந்தாய் மீறி

சகுந்—ஆந்தர்யக் கணையாழி அடையாளம்பாரீர்

ஆகா காணேன்

துஷ்—அன்றுன்னிடம் தந்த பொருள் யாதோ காண்பி

உடன் உடன் உடன்

சகுந்தலை மூர்ச்சை.

சிஷ்யர் வசனம்.

சக்ரேஸ்வரா! சற்றே கவனிக்கட்டும் எங்கள் குருஸ்வாமிகளாகிய கண்வமகாமுனிவர் இந்தப் பெண்மணியைத் தங்களிடத்தில் ஒப்புவித்து வாழ்ந்திருக்கும்படி சேர்த்து விட்டு வரும்படி கட்டளை பிறப்பித்தார் ஆனதால், இந்த மாதா சிரோண்மணியைப் பாது காப்பது தம்மைச் சார்ந்த கடமையே நாங்கள் சென்று வருகின்றோம். எங்கள் குரு மகாத்மாவிடத்திற் போய் என்னசொல்ல.

துஷ்யந்தன் கடினகோபம்

கீடரையும் சகுந்தலையையும் விரட்டல்

சந்தடியாகு—தாளம்—ஆதி

பல்லவி

தருமாமனைவி யென்றுரைத்

திடத்

தாமாபெரும்பழிசுமத்

திடச்

சாதனையாய்க்கொடுந் தீதறிந்

தேன்

ஜாலத்திலிணங்

கேன்

(தகு)

அதுபல்லவி

வெகுமாச்சர்யமே

விரும்புதல்

மிகுநீதியின்

அபச்சாரமிதே

வேந்தனிடம்

மெச்சமெச்ச

பாந்தமென்ன

அச்சமற்று

காந்தம்போலே

இச்சைபற்றி

நேர்த்தவுன்னை

சிச்சைசெய்வேன்

(தகு)

சரணம்

அறிவீனரேவோ

ராஜன்

அணிஸ்திரீயுடனேவாழ்வதுவழக்கம்

ஆதலிலே தாகதிதுகேவலம் யானறியேன் பழக்கம்
தெரிசீடர்களே கவனம்சினமதிகரிக்க குதுபொறுத்தேன்

செப்படிவித்தைகாட்டா தீர்

இப்படிப்பெண்ணெருத்தி யை

எப்படிக்கூட்டிவா லாம்

கைப்பிடியாய்ப்புறம் செல்

(தகு)

துஷ்யந்தன் வசனம்

பட்டஸ்திரிசுகிதபரிபாலனப் பஃதூரெனப் பயப்
படாமல் கொள்ளைக்காட்டு நரிபோல் பல்லைக்காட்டிக் கெஞ்சி
வெள்ளைக்காக்கை பிடிக்கிறீர்களே! பாதகர்கள்! இந்தப்
பழிபாவத்தை யார்சம்பார்! அடா! இதுஎன்ன படா
டோபம்! இது அபாண்டமான கார்யம் அநீதமான பங்கமல்
லவா? ஹே மதியீனர்களாகிய நீங்கள் தபோமுனிவர்க்கும்
சிஷ்யர்களாயிருந்தும் கேவலம் ஒரு கண்ணியைப்பற்றி வர
லாமா? உங்கள் ஜென்மந்தான் நல்ல பிரயோஜனத்தை
அடையுமா? இதைப்பார்க்கிலும் அவகீர்த்தி உலகில்வே
றுண்டா? தூர்த்தர்கள் போம்போம் நிற்காதீர்கள். நின்றால்
உங்களை ரத்தக்கண்ணீர்வடியச்செய்வேன் சேவேக் இவர்களை
அப்புறப்படுத்திவிடு.

சேவகன் வசனம்

ஹே! நீங்கள் மரியாதையுடன் போய்விடுகிறீர்களா பட்ணம்
கலத்தா கொடுக்கவா

சகுந்தலா வசனம்.

என் தாராதரம்பாராச் சேவுகா, கோபிக்காதே இதோ போய்
விடுகிறேம்

சிஷ்யர் வசனம்

ஹே சகுந்தலை! நீ இவ்விடத்தில் எப்படியாவது அரசர்மனதைச்
சமாதானத்துடன் கடவுள்கிருபையில் வாழ்வாயாக நாங்கள் செல்
கிறோம்.

சகுந்தலா வசனம்

நீங்கள் எனக்கு சகோதரர்களாகும், ஆனதால் அரசர் என்னை
அங்கீகாரம் செய்யமாட்டேனென்கிறார். இங்கிருப்பதில் யாதுசபலம்
நானும் தங்கள் கூடவே வருகிறேன்.

சிஷ்யர் வசனம்

சகுந்தல்யா! கண்வருமுனிவரானவர் உன்னை அரசனிடம்
கொண்டுபோய் விடுத்து வாரீர் என்றார். அன்றி பின்னும் அழைத்து

வரும்படி கட்டளை பிறப்பிக்கவில்லை. மேலும் கணவனைக் கருதிய நினை அழைத்தேகுவிவோமாகில் ஆஸ்ரமத்திற்குக் தோஷமென்பார்கள். இவை நிற்க நாங்கள் இருந்தாலும் அரசன் யேற்றுக்கொள்ளான். போனால் அங்கீகரிப்பான். நாங்கள் செல்கிறோம்.

சகுந்தலா வசனம்

அண்ணன்மார்களே! என்னை அந்தரத்தில் விடுத்திப்போகிறீர்களே! ஐயோ தெய்வமே! என்செய்வேன் யாருமற்றபாவியானேனே.

சகுந்தலை வெளிப்பரவேசம்

பல்லவி

பாதகியென் கவலை   பரிதாபமானிலை
பதறுதே யெந்தன் தலைப் பயனோரான் சகுந்தலை   (பா)

அநுபல்லவி

பேதகம்பராண   நேசன்
பேச்சேபொல்லாத   ரோஷம்
பெண்ணைழை இந்த   வேஷம்
பெற்றேன் பிறந்த   தோஷம்   (பா)

கொண்டகணவ   சென்று
கோரிநானிங்கு   வந்தேன்
குறிமோதிர   மிழந்தேன்
பரிமோசமாகி   நொந்தேன்   (பா)

மாம்பழம் சொல்பா   சண்ட
மகிமாவேல்ச்சாமி   தொண்டாள்
மயில்வாகனத்தைக்   கொண்ட
அயில்நாதன் செயல்   கண்ட   (பா)

சகுந்தலா வசனம்,

ஆகா என்செய்வேன் சர்வேசனைய கடவுளே! இந்தப் பாதகியை யேன் படைத்தாய்? நானொரு பெண்ணென்று யேன் பிறந்தேன் இந்த தூர்ப்பாக்கியத்திற்காளானேனே? என் வயிறு பற்றிப் பற்றி எரிகிறதே இந்தச் சண்டாள மன்னவர் இப்படிச் சதி மோசம் செய்தனரே இங்கு ஒரு கெதியும் கானேனே?

சகுந்தலா.

டில்லி நாடக வர்ணமெட்டு.

இராகம்-கவாய்-முகாரி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

அனியாயமாக

ஐயோ என்

நொந்தேனே

செய்குவேன் (அ)

அநுபல்லவி.

ஐயோஎன்	செய்குவேன்
ஆகாயம்	செல்கிறேன் (அ)
சரணம்.	
இனியாரை நாடி	யேசுவேன்
எங்கே	வாழ்குவேன்
தனியாகிவாடி	முழுகுவேன்
சண்டாளியென்	செய்குவேன் (அ)
பூங்காவில்	நாடி மன்னரும்
பூர்வீகம்	சொன்னதும்
காண்கா	வினோதம்கண்டதும்
கல்யாணம்	கொண்டதும் (அ)

மேனகை கேசரி ப்ரவேசமாய் வந்து
புத்ரி சகுந்தலையைத் தூக்கி தெய்வலோகம் செல்லல்.

செம்படவன் ப்ராப்தம்.

பாரிஸ் டேக்கா தெம்பாங்கு.

சீர்பெரு சிமாண்களே	சீர்பெரு சிமாண்களே
சீர்பெரு	சிமாண்களே
சிறந்த	தனவாண்களே
தினகர	திவாண்களே
திண்டாரப்பூமாலை சூடினேன்	தந்தனம்
செம்படவன் இன்பசபையோர்களே	வந்தனம் (சீர்)
பூர்வீகம் கேளீர்	பூர்வீகம் கேளீர்
பூர்வீகம்	கேளீர்
புகழ்பரவச்	சேரி
புறப்பட்டேயேறி	அங்கே
போனவுடன் நானும்வலை	வீசினேன்கேளுங்களே
புதையல் கிடைத்தது	போலசில மீன்களே (சீர்)
வானைவிரால் உளுவைமீன்	வானைவிரால் உளுவைமீன்
வானைவிரால்	உளுவைமீன்
மணிக்குறவை	அயிரைமீன்
வரிக்கெளிரு	வெளிச்சிமீன்

வால்பூரான் செண்டையாரா மீன்தேளி மீன்களே
வந்துதையா சல்கெண்டை செல்கெண்டைமீன்களே (சீர்)
இத்தனை மீன்களைப் பிடித்தேன் யெஜமான்களே
பிடித்தே. நெஜமான்களே
எடுத்தேனே ஜவான்களே
கிழித்தேனே மகான்களே
இருந்துதையா ஓர்மீன் வயிற்றிவிந்தமோதிரம்
இதோபாரும் மாம்பழம்வேல்ச சாமிசொல்லும்மந்திரம் (சீர்)

வசனம்.

நான் இந்த நாட்டில் பிழைக்கும் மீன்காரன் என்கவங்குசம்செம் பட வங்குசம். என்க ஒருமுறைகாரன்சோ மெத்த இருக்குறங்கோ என்கு கண்ணாமாயி ஆச்சு, சங்கராந்தி பொங்கலாச்சு, எனக்கு இத்தோடே முனுடெண்டாட்டி வாக்கப்பட்டா, ஒருத்தி நெஞ்சஞ் சாமே ஒரு உப்புக்காரச் சலுப்டனைக் கூட்டிக்கினு தொலைஞ்சே போயிட்டா, மருதொருத்தி வாக்கப்பட்டா அவ இல்லாத கிருத்திரி யமெல்லாம் பண்ணினு தூண்டிக்குச்சினால் அடிச்சேன் அதற்கு என்னை மண்ணைவாரிதூத்திப்போட்டு அப்பன் லுட்டுக்கு போயே போயிட்டா சனியன்போனோபாரானு இப்போ ஒருத்திவாக்கப்பட்டிருக்கா கூடியமட்டும் குத்தமில்லை. என்னை தலைக்காடையிலே கண்டாளெண்டா ஆத்தி ஆமக்கன்வாராண்டி யெண்டு சிச்சினுக்கினு வெக்கப்பட்டடுக்கொண்டு அடுக்குப்பானைக்குள்ளே கையைவைச்சி கிட்டு மொச்சுக்குட்டிசணக்கா ஒழிஞ்சுக்கிட்டா என்களே கிடக்குரே எண்டு சேட்டேன் மச்சாஞ் மச்சாஞ் நீ கம்மாயிலே பிடுச்சுக்குடுத் தையிலே மீனும் அதை ஆணம் காச்சலாமெண்டு சட்டியிலே ஓசி அறுமாயினையிலே துண்டு துண்டமா நறுக்கினேன் மச்சா ஒரு மீனிலே பளுச்சுப்பளுச்சுனு மின்னெட்டாம் பூச்சி சாடையிலே மின்னுச்சு அதை என்னெண்டு பிதுக்கிப்பாற்குரேன் ஒரு மோதிரம் இருந்துச்சு இந்தாங்கோ மச்சானெண்டு தந்தா அதை வாங்கிப்பாத்தேன் ஆடா சாமி நான் என்னெண்டு சொல்லட்டும் பளிச்சுப் பளுச்சுஎண்டு செகஜோதியா கண்ணத்தான் பரிக்குது இது தங்கமோ பொன்னே செப்போ பித்தனையோ இன்னெண்டு தெரியலை இருக்கட்டும் இன்னைக்கி கம்மாக்கி வலைவீசப்பிபான நேசம்.நரிமுசுத்திலே முளிச்சினு என்குலசாமி சொடுத்த பொருளோ என்னமோ இன்னைக்கித்தான் உண்ட சோறு உடம்பிலே ஒட்டுச்சு. இந்தமோதிரத்தை நான்போட்டுக்கிறலாமெண்டு பார்த்தா என் பெண்டாட்டி தான்போட்டுகிறனு மென்கிறு இதுக்கு ரெண்டுக்கும் பொதுவிலே செட்டிக்கடையிலே விக்கப்போறேன் வித்தா இதிலே மெத்தப் பணமிருந்தா என் குல

சாமிக்கி ரெட்டைக்கிடா வெட்டிப் பொங்க வைக்கிறேன் மேலக்கி
 ஏ மகனுக்கு நல்ல அங்கரக்கா தச்சுபோட்டு என் மச்சுணன் பொட்
 டக்குட்டியைக் கண்ணாளம் பண்ணுவேன் நான் கும்பிட்டசாமி நல்ல
 சாமியா இருக்கணும் அந்தனே செட்டியாரு கடைக்கிப் போகிறேன்
 இந்த சபையிலிருக்கிற சாமிமாற்களே சேவிக்கிறேன் அடுமைக்கி
 நல்ல வாக்குக் கொடுக்கணும்.

சிராப்கடைபஜார்.

இராகம்--வராளி--தாளம்--ஆதி.

செட்டியார் வர்த்தகம்.

பரட்டு.

தங்கம் பொன்னு வெள்ளி	சரசமான விலை
தடையில்கையேபாரும்	என்
கடையிலே யாபாரம்	
வெங்கம் பயலிடத்தில்	வட்டிவா வில்கையே
விரையந்	திரவியங்களே
கிரையம்	பலவிதங்களே
அஞ்சும் பஞ்சமிஞ்சி	அரிசிமுணுபடி
அகவிலை அனியாயம்	நான்
அறியே னிக்கருமாயம்	
பேங்கு பண்டாபீசில்	நோட்டு ரூபாய்ப்பவுன்
பிரட்டமே கிடையாது	இந்தத்
துரட்டான முடையேது	(தங்)

செட்டியார் வசனம்.

உரே பின்னாண்டே இக்கடாரா தெல்லரிக்கி யேக்கடரா
 போஸ்திவி அங்கிடிபெட்ரா உஸ்ஸப்பா உரேதம்பு. பங்காருபெட்
 டக எத்தூரா கூச்சண்டுரா கோந்தி பின்னாண்டா விசிரி எத்தூராயே
 ராயேயீ வெகயே பாரமும் சூடலேது நேட்டிக வண்டகாணீ அந்தரு
 தெண்டமே யேயிலேஸ்தனு உஸ்ஸப்பா அரிநாராயனா ராமச்சந்தரா.

செம்படவன் வசனம்.

ஐயா செட்டியாரே ஒரு யாபாரம் கொண்டுவந்திருக்கிறேன்
இதைப்பாரும்.

செட்டி வசனம்.

அடே செம்படவா என்ன யாபாரமடா எங்கே பார்ப்போம்.

செம்படவன் பாரிஸ் மெட்டு.

பாட்டு.

ஜோதிவிரல் மோதிரம் தந்தேன்	பாரையாசிலை	
சொல்லுமையா செட்டியாரே	இது	(ஜோதி)
வீதி சிராப்கடை	வியாபாரியே	இதை
விற்கவந்தேனும் மிடத்தி	லேகோரியே	இது
ஜா திவயிரமணியே	பாரீரே	இதன்
தக்கபணத்தைத் தருவீர்	நேரிலே	

தங்கம்பாகாச

மதித்து

திராசில்

நிறுத்திடுங்க

கொடுத்துதமாசி

லனுப்பிடுவீர்

இதை

டப்பியிலே பந்து வஸ்த்தாய்

மூடி வைப்பீரே

ஆள்

டைமன் முனிச்செட்டியாரே

இது

(ஜோதி)

செட்டியார் பாட்டு.

எங்கே கிடைத்ததோ

உனக்கிந்த மோதிரம்

வெங்கே வலப்பரவர் மீன்கார செம்படவனே

(எங்)

செம்படவன் பாட்டு.

இன்று நான் சென்றேனே

யேறியிலே

நான்

ஏராள மீன்பிடித்தேன்

சேறியிலே

மீனே

ஒன்று ரெண்டாய்கிழித்தேன்

அதன்

உள்ளே கண்டுபிடித்து வந்தேன் நேரினிலே

ஒளியது	ஜொலிக்கிது
பளபளெனத்	தளதளெனத்
தகதகென	ஜிலுஜிலென

ஓர்மையருள் மாம்பழ வேல்ச்சாமி துரையே   புகழ்
உண்மையுள்ள செட்டியாரே   இது   (ஜோதி)

செட்டியார் பாட்டு

கண்மாய்வலைமீனில்   கண்டகணையாழியோ
ஜென்மக்குருடன்கையில்   சிக்கியவிலாங்குபோலே   (எங்)

செம்படவன் வசனம்

செட்டியாரே நான் கண்மாயிலே வலைவிசி மீன்பிடிச்சே அதிலே நண்டுநத்தை தவனாத் தண்ணியில் பாம்பு இதுவெல்லாம்போக வானை விரால், உழுவை, மண்குறவை, மணிக் குறவை, வெளிச்சி அயிரே கெளுக்கு, பூரான்கெண்டே, தார்க்கெண்டே, சேல்க்கெண்டே, வெட்டகெண்டை, முள்ளுக்கெண்டை, சல்லிகெண்டை, ஆரா, தேளி, இன்னொருமீன் கிடைச்சையா.

செட்டி வசனம்

அது என்ன மீனுடாஎளவு எனெக்கெனக்கொன்றுந் தெரியாது.

செம்படவன் வசனம்

விளாங்கு, விளாங்கு; இத்தனைவகை மீன்களும் வலையிலே சிக் குச்சு அதைஎன் பொண்டாட்டிகிட்டக் குடுத்தேன் அவ கொளம் புக்கு துண்டந்துண்டமாய் அறுத்தா அந்தமீன்லே மினுமினுமினு மினுவிளக்குச்சுஜோதிபோலே மின்னுச்சு எடுத்துபார்த்தா மோ திர உடனே எம்பொண்டாட்டி என்கிட்டக்குடுத்தா இதை விற்கலா மென்று கொண்டுவந்தேன் இது இரும்பா, தங்கமா, வெள்ளியா, செம்பா, பொன்னா, பித்தனையா, நல்லாக்கவுனிச்சு சொல்லுங்க செட்டியாரே.

செட்டி வசனம்

யேண்டர் மீன்காரப்பீரவா மோதிரமா மீனிவிருந்தகப்பட்டது!

செம்படவன் வசனம்

ஆமா யீயா ஆமா

செட்டியார் வசனம்

என்ன ஆச்சரியம் இப்பேர்ப்பட்ட ஜீவாத்நக்கணையாழி இவன் கையிற்சிருகுமா எங்கப்பா பாட்டன் தலைமுறையிலேகூட இப்படி பார்த்தது இல்லை. இருக்கட்டும் இதன் சூட்டுச்சொல்லாமல் வாங்குவோம்.

செம்படவன் வசனம்

என்னையா நேரமாகிறதே.

செட்டியார் வசனம்

யேண்டா இதை என்ன கிறையமென்றால் கொடுப்பாய்.

செம்படவன் வசனம்

செட்டியாரே நீ பார்த்துச்சொல்லு

செட்டி வசனம்

நான்தான் சொல்லவேணும் சரி நல்லது பையா உரைகல்லை எடுடா உரைத்துப்பார்ப்போம்.

செம்படவன் வசனம்

ஓய் செட்டியாரே என்னசும்மா உறைச்சுகொன்றே யீயா யாபாரம் புளந்துச்சு ரோக்யந்தான் ஓய் யேய் செட்டியாரே உறைக்காதே உறைக்காதே.

செட்டியார் வசனம்

அடேமீன்காரா சற்றே பொறுடா ஏன்சத்தம்போடுரா இரு உறைத்து மாற்றுப்பார்ப்போம்.

செம்படவன் வசனம்

சேய் நீ கெட்டாயில்லை நீ மனுஷன் தானா நான் சொல்லச் சொல்ல
அருமார்தமோ திரத்தை சம்மாபோட்டு கல்லிலே கொறகொற எண்டு
தேக்கிறயே என்மோ திரம் என்னத்திற்காகும் ஏன்காணும் ஓய்
செட்டியாரே உங்கப்பன் கொட்டைநூத்த சொத்தோ சேய் மகா
மனுஷன் இங்கேகொண்டா மோ திரத்தை.

செம்படவன் செட்டியார் மாற்றுறைப்பதை மறுத்தல்
தர்க்கம்

செட்—என்னடா செம்படனே என்னடா செம்படனே
சொர்னத்தைபார்த்து துகைதருவேன் அன்புடனே
முன்னே டாமேஸ்ப்பனைய மோ திரந்தான் பித்தனையோ
சொன்னஎன்சொற்பினையோ சொகுஷாவேளைக்கணையோ (என்)

செம்—பார்த்தது போ துமையா பார்த்ததுபோ துமையா
நூத்தாரீ யோக்கியன்போல் மாத்துதேய்த்தபாக்கியந்தான் (பா)
சோத்துப்பானை வயிற்றளகா சுரைக்குடுக்கைமுடித்தழகா
பித்தகம்பிளிப்பாயழகா பிஸ்கோத்துவாயழகா (பா)

செட்—பரம்பரமாய்நாணயத்தில் பழக்கமிருந்தால்தெரியும்
அரம்பரமாய்ப்பேசாதே என்ஆங்காரத்தில்பொறிப்பொறியும்
வர்த்தகரேநிருத்தும்பஜார் முத்தரையில்லாபடிகள்உஜார்
சித்தைகாட்டாதேமாம்பழம் வேல்ச்சாமிசொல்லைக்கேட்கபுடுதார்

செம்படவன் வசனம்

யேய் நீ செட்டிமகன் செட்டியானால் பார்ப்போம் உன்கைவரி
சையை.

செட்டி வசனம்

பார்ப்போம் பார்ப்போம்.

அரண்மனை கானிஸ்டேபில் செம்படவனை

சார்ஜ்பண் னுதல்

தர்க்கம்

போ— சேரியிலேமீன்பிடிக்கும் செம்படப்பையா

செம்— சேவகரே ஒன்றுமில்லை வம்பேதுக்கையா

போ— தேடித்திருட்டுக்களை யாழியேதடாசொல்

செம்— சென்றுவலைமீன்வயிற்றில் கண்டேனையாடால்

போ— சிக்குச்சோ வேட்டை

செம்— செய்யவேமாட்டேன்

போ— சிக்கிரம்சொல் உள்ளதை

செம்— பார்க்கப்பயங்கொள்ளுதே

போ— தெண்டிப்போமே

செம்— ஒண்டிக்காரன்

போ— செல் செல் செல்

செம்— சொல் சொல் சொல்

போலீஷ் வசனம்.

ஏண்டா உள்ளதைச் சொல்கிறாயா என்னு இப்போ

செம்பட வசனம்.

அப்ப அப்பா ஐயா சாமி அடிக்காதிங்கே விட்டுருங்கோ ஐயோ
என் காலமா நான் களவாங்கனில்லையே

முதல் வசனங்கள்.

அரண்மனை போலீஸ்

அதோ செட்டி சிராப்கடையில் பெருஞ்சண்டையுங் கச்சராவும்
நடக்கிறது. அதை யாதென்று போய் விசாரிக்கிறேன்.

இங்கே என்ன என்ன சண்டை யேன் செட்டியாரே ஏன் இவ்
வளவு கூட்டமும் கூப்பாடும் சொல் ஜல்தி.

செட்டி வசனம்.

ஐயா போலீஸ்காரரே எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது இந்த மீன் காரப்பயல் இந்த மோதிரத்தை திருடிக்கொண்டு வந்தான் பொல்லா இல்லாத வம்பெல்லாம் பண்ணினான் குடுக்கமாட்டே நென்றால் போகிறானில்லை களத்தண்ணியைக் குடித்துப் போட்டுவந்து கலகம் பன்றா இவ்வளவுதான் சங்கதி போலீசாரே அவனை லேசில்விடா திங்கோ

போலீஸ் வசனம்.

ஏண்டா மீன்காரப்பயலே எங்கேயடா மோதிரத்தை

செம்படவன் வசனம்.

ஐயா எஜமானே சிப்பாய்மார்களே உங்களைக்கண்டவுடனே பய மாயிருக்கிறது கால் கை யெல்லாம் கிடுகிடுகிடுகிடென் நடுங்குதே உதருதே இந்தாங்க மோதிரம் செட்டி பேச்சை கேட்காதிங்கோ ஐயா சிப்பாய்மாரே உங்களை கும்பிட்டேன் என்னைவிட்டுருங்களே ஒடிப்போய்விட்டுறேன்.

சேரியிலே மீன்பிடிக்கும் மெட்டு.

தர்க்கம்.

போ—அகட விகட திருடனே நீ யாரடா கூறடா

செம்—ககடைகளை சிப்பாய்மாரே நான் செம்படவன் பாரையா

போ—ராகூதக் களவாணி ராஸ்க்கல் முச்சவிடாதேகூறடா வேடவா

செம்—ஆச்சரியம் என்னபேச்சு பேசுறீர்யான் களவாணியல்லவே

போ—சுடாக் வெறியோ கள்ளுவெறியோ குறத்தனமெங்கேகாட்டுறா

செம்—அடாதுடியாய் மிரட்டி யென்னை அமட்டாதீர் நான் ஏழையே

போ—அடே முட்டாள்ப்பயலே சத்தாக்காதே முணங்கி சினுங்கி பார்க்கிற

செம்—பட்டாளத்து ஜோல்ஜர் போலே பயமுறுத்தல் பாவமே

போ—ஊசப்பயத்துக் காரியைப்போலே உருட்டிஉருட்டிமுளிக்கிறாய்

செம்—நீர் மீசை தடித்துக் கோபித்தால் மாம்பழம் வேல்ச்சாமி யிடம் சொல்லுவேன்.

போலீஸ் வசனம்.

முச்சவிடாதே கச்சப் பேசாமல் வாடா பயலே அரண்மனைக்கி

செப்படவன் வசனம்.

ஐயோ சாமி உங்களைக் கும்பிட்டுறேன் என்னை விட்டுருங்களே நான் ஒடிப்போய்விட்டுறேன்.

போலீஸ் வசனம்.

வாடா மூட்டாள் திருட்டுப் பயலே வாடா மகராஜாகிட்ட

தர்பார் துஷ்யந்தன் விசாரித்தல்.

வசனம்.

என்ன என்ன என்ன இது

போ—மகராஜ் வந்தனம்

துஷ்—சேவேக் இவன் யாவன் எதற்காக அடி தண்டாவாய்த் தள்ளிக் கொண்டு வந்தாய்?

போ—மகராஜ் நான் பஜாரில் பீட்பார்க்கும்போது சிராப்செட்டி கடையில் இவன் குடுச்சப்போட்டு கலகம்பண்ணிக் கொண்டிருந்தான் அதை நான் விசாரித்ததில் இவன் ஒரு திருட்டு மோதிரம் வைத்திருந்தான் இதைப் பார்த்ததில் மகராஜாவுடைய பெயரை முத்திரை போட்டிருந்தது. அதனால் இவனைக் கல்தாவுடன் கொண்டுவந்தேன்.

துஷ்—அப்படியானால் எங்கே பார்ப்போம்

போ—இதோ பாருங்க மகராஜ்

துஷ்யந்தன் கணையாழி கண்டு சாப விமோகணம்
இராகம்-அபூர்வம்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

விபரீதமென்

விரல் மோதிரம் (விப)

அதுபல்லவி.

எவர்குதினாலே

இவன் கொண்ட கோளே

தபஸ்மகான் பெண்ணாளே

சகுந்தலைகொண்டாளே (விப)

சரணம்.

கன்னிகை ப்ரமாணம்

காந்தர்வக் கல்யாணம்

கந்த சோலைப்ரநாணம்

தொந்தமாய்ப்ரயாணம்

தென்னில்

நாடுவந்தேன்

தேவியைச்

சினந்தேன்

தன்னிலை

மறந்தேன்

தர்மசங்கடர்

தந்தேன்

(விப)

வசனம்.

ஓகோ இது முன்பு நான் சகுந்தலையிடத்தில் கொடுத்த கணையாழியல்லவா இது இவன் கரத்தில் எந்தவிதமாய்க் கிடைத்தது ஆகா இது யென்ன ஆச்சர்ய விபரீதமாய்ப் படுகிறதே சேவேக் இவன் என்ன ஜாதி

போலீஸ் வசனம்.

மாகாராஜ் இவன் மீன்காரனும்

துஷ்யந்தன் வசனம்

அடே மீன்காரர்ச்செம்படவா இம்மோதிரம் உண்கரத்திற்கு எப்படி கிடைத்தது பயப் படாமல் தைரியமாய் உண்மையாய்ச்சொல்

செம்படவன் வசனம்

மகாராஜா எனக்குப்பயமாயிருக்குது சொல்லலாமிண்டா நாக்கு உளருது.

[செம்படவன் கோவென்று அழுகிறான்]

துஷ்யந்தன் வசனம்

செம்படவா? யாதொன்றுக்கும் அஞ்சுகைவேண்டாம் எதார்த்த உறுதிமொழி சொல்லு உனக்குத்தக்கபடி சன்மானம்கொடுக்கிறேன்.

செம்படவன் வசனம்

யெஜமானே சொல்கிறேன் நீக்ககோச்சுகிறுதிங்க.

செம்படவன் வாக்குமூலம்

இராகம்—சகாஸ்தா—தாளம்—ஆதி

பாட்டு

மெய்யானராஜதுரை	மாரே—ஒரு
விண்ணப்பம்சொல்லிக்கும்பிட்டேன்	நேரே—எனை
பொய்யாய்ப்பிதற்றிப்பிடித்	தாரே—மிக்க
போலீஸ்காரர்தொந்தரித்திட்	டாரே (மெய்)
நான்— தென்னாட்டுச்செம்படவன்	ஜாதி—யென்
சிற்ப்பனைபெற்றவனுங்	கியாதி—என்
சின்னத்தாள் தொம்பறச்சி	சேதி—என்னைத்
தெத்தெடுத்தமுத்தமிட்டான்	ஆதி (மெய்)
என்னாண்டவனையெஜ	மானே—நான்
ஏரியிலேவலைவீசி	னேனே
பின்னால்தந்ததுசொல்	வேனே—மீனைப்
பிளந்துவயற்றிலெடுத்த	தேனே (மெய்)
கண்டவுடன்செட்டியாரைத்	தேடி—சிராப்
கடைபஜார்விற்கவந்தேன்	நாடி
சண்டையில் திருடனெனத் திண்	டாடி—போலிஸ்
சந்தேகத்தால் இங்குவந்தேன்	பாடி (மெய்)
அன்பன்செம்படவன்	காக்கி—ஜில்
அழகியபூபதி அத்	தாக்கி
சம்பன்மாம்பழ	மாக்கி—வேல்ச்
சாமிபாடிலே	சாக்கி—தர்ம (மெய்)

சாமி துரைமாரே என்யெஜமானே எங்கள் குலசாமிமேல் ஆணையாய் இவ்வளவுதான் ஆண்டவனே நடந்தது வேறே ஒன்றுமில்லையே.

துஷ்யந்தன் வசனம்.

மந்திரி இவனுக்குத் தக்கபடி வெகுமதி கொடுத்தனுப்பவேணும். இவன் சாமான்யனல்ல நல்லவன் மகாஉத்தமனாக இருக்குறான் இவன் பரோபகாரமே உபகாரம்.

மந்திரி! இன்னவனால் மறந்தரூபகம் இன்று புலப்பட்டது. ஆகையால் இவனுக்குத்தக்க சண்மான் கொடுத்தனுப்பும்.

துஷ்யந்தன் பிரிவாற்றாமை

காமச்செழுங்கனி என்றமெட்டு

இராகம்—வராளி—தாளம்—ரூபகம்

பூங்கொடி	யஞ்சகமே—பசும்
பொன்னே	சகுந்தலையே—அடி
மாங்குயிலே உன்னை	மாலேபுனைந்திங்கு
வந்தேன்	மறந்தேனடி (க)
திங்களி	ரஞ்சிதமே—செழுந்
தேனே	சகுந்தலையே—நீ
சீராடிக்கெஞ்சியும்	போராடிவேண்டாமல்
சினந்து	வெறுத்தேனடி (க)
மாயப்ர	பஞ்சமடி—யேதோ
மாறூட்ட	வஞ்சமடி
பேயர்க்கும் பித்தர்க்கும்	முனைபிரண்டப்போல்
பிரமித்தே	மாந்தேனடி (க)
வண்டால்	வருந்தினையே—சீட்டு
வாடலால்	மணந்தனையே—நின்னைக்
கண்டானந்தித்துக்	கணையாழியீந்துன்னை
கடந்திங்கே	வந்தேனடி (க)
சொற்பனம்	போலாச்சே—மணந்
துரியாதி	தந்தோச்சை
நற்பதிவிரதா	சகுந்தலையேஇன்று
நான்ததி	ரூபகமே (க)

இது—

துஷ்யந்தன் வசனம்

ஆயென்செய்வன் சகுந்தலாரத்தினமே! உன்னை என்று காண்பேன். அடியேன் அருமைக்காதலிட்டு இது என் தூர்ப்பாக்க யமா? தலையால்வந்த ஸ்ரீதேவியைக் காலால் உதைத்தாற்போல் உன்னை சற்றுங்கவனியாதமிருந்தேன். அடி என்னைப்போல் சண்டாளன் உலகில் உண்டா? என்ன அன்யாயம் என்முன்

அலங்கோலமாக ஐயோ அற்புதவல்லி! கற்பினியான சகுந்தல்யா! பெண்பாவத்திற்கு அல்லவோ ஆளானேன். என் போல் பாமாபுருஷன் யாரும் இருக்கமாட்டார்கள். கைக்கு எட்டியது வாய்க்கு எட்டாமற்போய்விட்டதே! அடி சகுந்தலா இனிநான் உன்னைக்கண்டு தெரிந்துவைத்து வாழாவிடிலோ இந்த துஷ்யந்தன் ஜென்மமிருந்து பிரயோஜனமென்ன நற்கெதியடைவதற்கு மார்க்கமில்லையே! ஆ! ஆ! ஆ! என்செய்வேன்.

இந்திரன் லிகிதம்.

தேவகணம்

துஷ்யந்தபூபதி! உன்னை எங்கள் எஜமான் தேவேந்தரகார்த்தா அசுரபுத்தத்திற்கு உன்னை அழைத்து வரும்படி ஆக்ரோபித்திருக்கிறார் புறப்படு சீக்கிரம்.

துஷ்யந்தன் வசனம்.

நாம் ஒன்று நினைத்தால் தெய்வம் ஒன்று நினைக்கிறது. ஆகா நமது தெய்வகார்த்தாகிய அமரேசரா அழைத்தார்.

தேவகணம் வசனம்.

ஆம். எழுந்திரு புறப்படு!

துஷ்யந்தன் வசனம்

இதோ இஷ்டமே பிரயாணப்படுகிறேன் மந்திரி நான் சாகார நிமித்தமாய் தெய்வலோகம் போய் வரவேண்டியிருக்கிறது. ஆனபடியால் அரண்மனை யாவற்றையும் பார்த்துக்கொள்ளும் ஜாக்ரதையுடன் நான் சென்று வருகின்றேன்.

மந்திரி வசனம்.

பூபதி! அவ்வண்ணமே உத்தரவின்படியே.

துஷ்யந்தன் தெய்வலோகம் சென்று

அசுரனைச் சம்மாரம்செய்து வரும்போது புத்திரனைச்

சந்தித்தல்.

துஷ்யந்தன் வசனம்

இங்கு நாம் இந்திரன் கோரிக்கைப்படி காரியம் முடிந்தபடியால் இனி நாம் பூலோகம் செல்வோம்.

ஷடி வசனம்.

ஆகா என்ன ஆச்சர்யம் காஷியாய்த் தோன்றி விளங்குகிறது. சிம்மக்குட்டியுடன் விளையாடும் சிறுவன் யாவனோ தெரியப்படவில்லை! இந்தச் சிறுவன் சிறப்பு கடைந்தெடுத்த பம்பரம்போல் நடிப்பதும், நட்சேத்ரம் போல் ப்ரகாசிக்கும் புதுமையே புதுமை ஆகா அற்புதக் குழந்தை சிம்மத்தின் வாயைத் திறந்து அதன் பற்களை எண்ணுவதைப் பார்த்தால் இவன் சத்திய வம்மிசத்தில் பிறந்ததற்குச் சந்தேகமே இல்லை ஒருக்கால் சமீபம் சென்று விசாரிக்கிறேன்.

இராகம்—ஆரபி—தாளம்—ஆதி.

பல்லவி.

பாலா குணசீலா முன் சிறு
பார்க்கப் பசந்துடைய தீர்க்கம் சிறந்தசிறு (பாலா)

அதுபல்லவி.

மேலாகிய இந்த விண்ணாட்டில் பழகிய
வீரிய சிம்மத்துடன் விளையாடும் அழகிய(பாலா)

சரணம்.

நீசத்தியன் வம்சத்தில் ஜனித்த வன்போலே
ஜாடைதோணுதின்கு தனித்ததினாலே
புத்ர சிகாமணி புகல்வாயிக்காலே
பூரணச் சந்த்ரோதயம் பொருந்தச் சிறந்தசிறு(பாலா)

துஷ்யந்தன் வசனம்.

தீர சூர வீர்ய செல்வச் சிரஞ்சீவி ரதன்மே! நீ சிம்மக்குட்டியுடன் சிறந்து விளையாடுவதால் நீ யாவன் உன் நாமதேயம் யாது? உன் தாய் தந்தையர்களின் திருப்பெயரென்ன விபரமாகச் சொல்லுவாய்.

பரதன் பிதாவென்றறியாமல் கூறல்.

ஜல்பல்கே நாரிதோரி மெட்டு.

பாட்டு

யாரையா உம்முடைய பேரென்ன என்னிடத்தில்
அஞ்சாமல் பேசவந்தீர் போம் போம் போம்
ஆச்சரியம் சும்மா மாச்சரியம்
அச்சமற்று கிட்டவந்து சட்டைகெட்டு கேட்கவேண்டாம்
அப்பாலே இப்பொழுதே போம் போம் போம்
அக்ரமம் கொண்ட. போக்கிரி

அம்மட்டும் நிறுத்துமையா உம்மத்தமெல்லாம் தெரியும்
சிம்மத்தை கடிக்கச்செய்வேன் பார் பார் பார்
அற்ப மானிடர் சொற்பமே நீ (யாரை)

பரதன் வசனம்.

ஹே மனுஷா மனுஷா! நீர் யார் கொஞ்சமும் நெஞ்சம் அஞ்சாமல் என்னிடத்தில் ஜாஸ்தியாய் வார்த்தையாடாதீர் பத்ரம் உமக்கென்ன இங்கே பேச்சு இனிமேல் நின்றிரானால் சிம்மக்குட்டியை கடிக்க விடுவேன் போம் போம் நிற்காதீர்

துஷ்யந்தன் வசனம்.

ஆகா என்ன வீர்யமாய்ப் பேசுகிறது! இந்தச் சிறுவனை நன்றாய்க் கவனிப்போம்.

சேடி வசனம்.

பாதா கண்மணி! இதோ உன்கைக் கங்கணம் கழண்டு கீழே விழ்ந்திருக்கிறதே நல்வேளை இதோ பார் பார்

துஷ்யந்தன் வசனம்.

இந்தக் கங்கணத்தை நானே எடுத்து இந்தச் சிறுவன் கரத்தில் அணிகிறேன்

சேடி வசனம்.

ஐயா நீங்கள் தொடக்கூடாது.

துஷ்யந்தன் வசனம்.

ஏன் தொடக்கூடாது.

சேடி வசனம்.

அந்தக் கங்கணத்தை தாய் தந்தையர்கள் தவிர மற்றவர் தொடரால் உடனே சர்ப்பமாய் உருவமெடுத்து க்ஷணப்பொழுதில் தீண்டியிறந்துபோய் விடுவார்கள்.

துஷ்யந்தன் வசனம்.

அதனால் தோஷமில்லை. செல்வன் கரத்தில் நானே இந்தக் கங்கணத்தைப் போடுகிறேன். இதோ எடுத்தேன் கரத்திலும் அணிந்து பூட்டினேன் பாருங்கள்.

சேடி வசனம்.

ஆகா இது என்ன ஆச்சர்யம் கங்கணம் சர்ப்பமாகவிலையே! இந்தப் புதுமையை யெஜுமான் சகுந்தலையிடம் போய் சொல்கிறேன்.

சேடிகள் சகுந்தலையிடம் சொல்லல்

அம்மணி தங்களுடைய குழந்தையின் கைக்கங்கணமானது கழண்டு கீழே விழ்ந்தது. அன்னதை ஓர் அரசர் எடுத்தார். பரதன் கையில் பூட்டினார். கங்கணம் சர்ப்ப ரூபமாகவிலை அம்மா வந்து பாருங்கள்!

சகுந்தலா வசனம்

ஏண்டி சேடிகாள்! நீங்கள் சொல்வது எனக்கும் விபரீதமாகத் தான் புலப்படுகிறது. ஒருக்கால் என் பர்த்தாவாக இருக்கலாமோ யாதோ தெரிகிலேன் நான்வந்து பார்க்கிறேன்.

துஷ்யந்தனைக்கண்டு சகுந்தலை தனிப்பேச்சு.

வசனம்

ஆகா! இவர் என் பர்த்தாவேதான் வந்திருக்கிறார். நான் நேரில் சந்திக்கிறேன்.

சகுந்தலா வசனம்

என்னைசைப்படி! நாதா.

துஷ்யந்தன் வசனம்

ஆகா! அன்பார்ந்த சகுந்தல்யா! என் ஆசைக்காதலி! என் அருமைக்கண்மணி! அமிர்தகுணவதி! சகுந்தல்யா! ஏதோநான்செய்த அபசாரத்தை நீயே அங்கீகரிக்கவேண்டும். உன்னைக்கண்டதே பெரும் பாக்யம் காலமெல்லாம் ஈஸ்வர சங்கல்பம். ஆதலின் பொற்கொடி மானே! இனிமேல் நாம் பூலோகம் சென்று நமது ராஜ்யம் அடைந்து வாழ்வோம் கண்மணி!

சகுந்தலா வசனம்.

நாதா தங்களை ஆங்கு அகன்றதின் பின்பு வெளிப்ரவேசமாய் புலம்பும்போது என்னைப்பெற்ற அன்னையும் தங்களுக்கு மாமியாகிய மேனகை மாதாவானவள் என்னை கேசரி மார்க்கமாய் எடுத்துக் கொண்டுவந்து தெய்வபூமியாகிய இவ்விடத்தில் என்னைப் பாதுகாப்புடன் பரிபாலித்தனள். இது இங்குள்ள விபரம் நமது காந்தர்வ காலத்தில் உறவாடின சமயமே கொப்பமுடன் இங்கு வந்ததன்பின் என் வயிற்றில் தங்கள் மைந்தன் இவன் பிறந்தான். ப்ராணகாந்தா! சகலமும் சாக்ஷாத் கருணாநிதியாகிய அந்த சர்வேஸ்வரனுடைய கிரு பானுகலத்தால் சகல பாவம் ஒழிந்தன. இனிமேல் நாம் சர்வ பாக்யசிராக்யமும், சதாயின்பமும், க்ஷேமமும், நித்யாநந்தமும் அடைந்தோம். ப்ராணபதி! புறப்படுங்கள். நமது ராஜ்யத்திற்கு க்ஷேமமாக.

மேனகையிடம் சகுந்தலை விடை கேட்டல்

வசனம்

அம்மணி! என் கணவருடன் பூலோக ராஜ்யத்திற்கு என் மனோ ராசியாய் நல்வாழ்க்கையடைய வேண்டியானும் புத்திரனும் பத்தாவும் இதோ புறப்படுகிறோம். அம்மணி! தங்கள் செம்பொற் சிலம்பணிந்த பாதத்தை நமஸ்கரித்தேன். என்னைப்பெற்ற தாயே! சென்றுவருகின்றேன்.

மேனகை வசனம்

நான்பெற்ற செல்வமே! நீடுழி காலமே நீவாழி வாழ்கவே! கண்
பணி சகுந்தல்யா! தீர்க்க மாந்தலயவதியாய் சென்று வாழ்வாய்.

பூலோகம்

துஷ்யந்தன் தர்பார்

பரத புத்ரனுக்கு இளவரசு பட்டாபிஷேகம்
மங்களம்.

இங்கலீஷ்-டுவிண்—தாளம்—டறம்

மங்கள வாழ்த்து.

மாகுதி ஞானப்ரமை	கேம மங்களம்
காகுதி யேகவஸ்து	கடவுள் மங்களம்
சாகுதி மீனாகுதிசுந்தரேசர்	கானசபா மங்களம்
சாகுதி ததுவாத	சாந்த மங்களம்
ஆங்கிலேயசகர்	வர்த்திமங்களம்
திங்கிலாதசெங்கோ	லரசுமங்களம்
ஒங்கி பி. நா. சி	ஏஜண்டுக்கு மங்களம்
உலகம்புகழ் புஸ்தகஷாப்	ஊழி ஊழி மங்களம்
சக்லபுலவர்கப்பம்	பெற்றமாம்பழம்
தண்டமிழ்ப்ரஜண்டவேல்சு	சாமிமங்களம்
திகழ்ச்சகுந்தலாசரித	ரஞ்சிதசுகிர்தமங்களம்
சேயன்சீடன் இருளப்	பாமங்களம்

சுபமங்களம் பவந்து.

புநீ வள்ளிதெய்வானை ஸ்காந்தஸ்மானே.

ஓம் சரவணோற்பவ நமஸ்தே.

சகுந்தலா சரித்திரம் முற்றிற்று.

சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

எ ம து வெ னி யீ டு க ள்

	ரூ. ப. பை
இராமாயணச் செய்யுள் (செட்) ...	10 00
திருவிளையாடற் புராணம் ...	4 00
நாலடியார் மூலமும் உரையும் ...	3 00
திருக்குறள் மூலம் ...	3 00
சுப்பிரமணிய பராக்கிரமம் ...	5 00
ஆர்மோனிய அனுபவ சங்கீத ரத்னம் ...	3 00
ஸ்ரீமத் பகவத்கீதா தாற்பரியம் ...	2 00
பாராயணத் திருப்புகழ் ...	2 00
ஒளவை குறள் ...	2 00
ஸ்ரீமத் ராமாயண சந்தரகாண்ட வசனம் ...	2 00
தனிப்பாடற் நிரட்டு ...	2 00
ஸ்ரீமத் பகவத்கீதா நவநீத வசனம் ...	3 00
வேதநாயகம் பிள்ளை கீர்த்தனைகள் ...	1 00

T. T. சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் நாடக நூல்கள்

மற்றும் பல்வகை நூல்கள்

விவரங்கட்கு :

பி. எல். அருணாசல முதலியார்,

70, படவட்டம்மன் கோவில் தெரு, சென்னை-12.